

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA PEDAGOGICKÁ

KATEDRA HISTORIE

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Josef Suk a jeho Křečovice

Petra Horníková

Učitelství pro 1. stupeň ZŠ

Vedoucí práce: doc. PhDr. Jan Kilián, Ph.D.

Plzeň, 2015

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně, za pomoci uvedené literatury a zdrojů informací.

V Neveklově dne 31.5.2015

.....
Horníková Petra

Poděkování

Děkuji panu doc. PhDr. Janu Kiliánovi, Ph.D. za jeho odbornou pomoc a vedení při tvorbě této diplomové práce.

Dále děkuji všem, kteří mi byli ochotní poskytnout informace pro tuto práci, především paní ředitelce Základní školy Josefa Suka a Mateřské školy Křečovice Mgr. Jitce Máchové a panu starostovi obce Křečovic Robertu Nečasovi.

ANOTAČNÍ LIST DIPLOMOVÉ PRÁCE

AUTOR	Příjmení Horníková	Jméno Petra
STUDIJNÍ OBOR	7503T047 - Učitelství pro 1.stupeň ZŠ	
VEDOUCÍ PRÁCE	Příjmení (včetně titulů) doc. PhDr. Kilián, Ph.D.	Jméno Jan
PRACOVISŤE	ZČU – fakulta pedagogická	
DRUH PRÁCE	DIPLOMOVÁ	
NÁZEV PRÁCE	Josef Suk a jeho Křečovice	

FAKULTA	pedagogická	KATEDRA	KHI	ROK ODEVZD.	2015
----------------	-------------	----------------	-----	--------------------	------

POČET STRAN (A4 a ekvivalentů A4)

CELKEM	81	TEXT. ČÁST	43	GRAF. ČÁST	31
---------------	----	-------------------	----	-------------------	----

STRUČNÝ POPIS	<p>Tato diplomová práce je rozdělena do dvou následujících částí:</p> <p>Teoretická část diplomové práce je kompletní vlastivědná charakteristika řešeného území. Obsahuje vymezení a polohu daného místa, jeho fyzicko – geografickou a sociálně – geografickou charakteristiku, historický vývoj a vlastivědné zajímavosti.</p> <p>Praktická část navazuje na získané informace a poznatky. Tvoří ji multimediální projekty určené pro 4. a 5. ročník základní školy, které se používají na interaktivní tabuli. Součástí práce je metodická příručka, která obsahuje náměty a nápady, jak s projekty pracovat.</p> <p>Vše je v souladu s Rámcově vzdělávacím programem pro základní vzdělávání, konkrétně s tématickým okruhem „Místo, kde žijeme“, „Lidé a čas“ a „Rozmanitost přírody“ ze vzdělávací oblasti „Člověk a jeho svět“.</p> <p>Diplomová práce dále obsahuje běžné kapitoly odborné práce, jako je úvod, rozbor literatury, metodiku práce, závěr a seznam literatury.</p>
KLÍČOVÁ SLOVA	Výuka vlastivědy, tvorba multimediálního výukového programu, místní region, Křečovice

SUMARY OF DIPLOMA SHEET

AUTHOR	Surname Horníková	Name Petra
FIELD OF STUDY	7503T047 - Učitelství pro 1.stupeň ZŠ	
SUPERVISOR	Surname (inclusive of degrees) doc. PhDr. Kilián, Ph.D.	Name Jan
INSTITUTION	ZČU – FPE	
TYPE OF WORK	DIPLOMA	
TITLE OF THE WORK	Josef Suk and his Křečovice	

FAKULTY	education	DEPARTMENT	KHI	SUBMITTED IN	2015
----------------	-----------	-------------------	-----	---------------------	------

Number of pages (A4 and eq. A4)

TOTALY	81	TEXT PART	43	GRAPHICAL PART	31
---------------	----	------------------	----	-----------------------	----

BRIEF DESCRIPTION	<p>This thesis is divided into two following parts:</p> <p>The theoretical part of the thesis is complete home study characteristics of the researched area. It contains definition and location of the researched place, its physical – geographic and social – geographic characteristics, historical developement and home study curiosities.</p> <p>The practical part concurs on the acquired information and findings. It is coposed by multimedia projects, aimed for 4th and 5th grade of the primary schools, applied on interactive boards. A part of the thesis is the methodical guide, containing themes and ideas suggesting how to work with the projects. Everything is in accoordance with the General educational program for basic education, in particular with the thematic cirque „The place where we live“, „The people and the time“ and „Diversity of the nature“ from the educational section „The man and his world“.</p> <p>Further the thesis contains common chapters of scientific work, as introduction, literature analysis, work methodics, conclusion and list of literature.</p>
KEY WORDS	Homeland study teaching, creation of the multimedia educational program, local region, Křečovice

Obsah:

1 Úvod	8
2 Historie obce Křečovic do roku 1874	9
2.1 Křečovičtí rytíři	9
2.2 Připojení obce k Tloskovu	9
2.3 Povstání na panství Tloskově	10
2.4 Křečovický kostel na přelomu 18. a 19. století	11
2.5 Obecní pastýři	11
2.6 Robotní povinnost a rychtářství	12
2.7 Vypuknutí cholery během Prusko-rakouské války	13
3 Křečovice za života Josefa Suka (1874 – 1935)	14
3.1 Činnost obce před první světovou válkou	14
3.1.1 Přehled osob zvolených do funkce starosty obce	14
3.1.2 Otevření poštovního úřadu	14
3.1.3 Výstavba pozemních komunikací	15
3.2 Založení Sboru dobrovolných hasičů Křečovice	15
3.3 Průběh první světové války	15
3.4 Činnost obce po první světové válce	16
3.4.1 První volby v obci	16
3.4.2 Výstavba pomníku padlým vojínům ve světové válce	17
3.4.3 Elektrizace obce	17
3.5 Poštovní úřad	18
3.6 Vznik nových spolků	18
3.6.1 Spolek divadelních ochotníků Josef Suk v Křečovicích	18
3.6.2 Samaritánská stráž u sboru dobrovolných hasičů	18
3.6.3 Sdružení katolické mládeže	19
3.7 Silné mrazy v roce 1929	19
4 Školství v Křečovicích	20
4.1 První učitelé	20
4.2 Výstavba staré školy	20
4.3 Vznik nové školy	20
4.4 Dopad světových válek na školství	21
4.4.1 Oslava Dne Československé armády ve škole	21
4.5 Pravoslav Kulvejt, ředitel školy 1971-2001	22
4.6 Základní škola Josefa Suka a mateřská škola Křečovice	23
4.7 Historie mateřské školy	23
5 Rodina Mistra Josefa Suka	24
5.1 Pan řídící učitel Josef Suk	24
5.2 Hudební skladatel Mistr Josef Suk	24
5.3 Josef Suk – syn Mistra Suka	26

5.3.1 Jan Suk vypráví o svých rodičích	26
5.4 Houslista Josef Suk – vnuk Mistra Suka	28
6 Křečovice po roce 1935	29
6.1 Německá okupace	29
6.1.1 Obrana národa	29
6.2 Činnost obce po druhé světové válce	31
6.2.1 Přehled osob zvolených do funkce starosty obce	31
6.2.2 Zlepšení dopravní situace v obci	31
6.3 Sbor dobrovolných hasičů	31
6.4 Založení nových organizací a družstva	32
6.4.1 Československý červený kříž v Křečovicích	32
6.4.2 Tělovýchovná jednota Vltavan Křečovice	32
6.4.3 Myslivecké sdružení	33
6.4.4 JZD Mír Neveklov	33
6.5 Významné památky	34
6.5.1 Kostel sv. Lukáše	34
6.5.1.1 Vnitřní vzhled a výzdoba kostela	35
6.5.2 Památník Josefa Suka	36
6.5.3 Rodná světnička Mistra Josefa Suka	36
6.5.4 Sukova alej	36
6.6 Vymezení, poloha obce a geologické poměry	37
6.7 Vodstvo	37
6.7.1 Křečovický potok	37
6.7.2 Vodní nádrže	38
6.8 Obyvatelstvo	38
6.9 Služby a obchody	39
6.9.1 Podací pošta Křečovice	39
6.9.2 Pohostinství	39
6.9.3 Prodejna potravin	40
6.10 Křečovice ve filmu	40
6.11 Znak obce Křečovice	40
7 Multimediální výukový program	41
7.1 Metodika práce na projektech	41
7.2 Metodická příručka pro učitele	43
7.1.1 Metodická příručka k projektu – Obec Křečovice	44
7.1.2 Metodická příručka k projektu – Rodina Mistra Josefa Suka	48
8 Závěr	52
9 Resumé.....	53
10 Seznam použité literatury	54
11 Přílohy	I
11.1 Obrázky	I
11.2 Slidy projektů.....	XX

1 Úvod

Námět diplomové práce „Josef Suk a jeho Křečovice“ jsem si vybrala proto, že pomocí ní mohu přispět k lepšímu poznání obce Křečovice a života rodiny Suků, která se podílela na jejím rozkvětu. Práce je sestavena tak, aby mohla být použita jako metodická pomůcka a jako námět k vyučování vlastivědy. Z práce lze čerpat významné a zajímavé poznatky o daném místu a jevy, které souvisejí s touto obcí.

Diplomová práce je rozdělena na část teoretickou a část praktickou. V teoretické části se dozvíte zajímavé informace o obci Křečovice. Je zde stručně popsán historický vývoj obce a místní školy, život rodiny Suků (rodáků z Křečovic), naleznete zde přehled zajímavých míst a památek obce. Tato část je vytvořena na základě dostupné literatury, která je uvedena v seznamu použité literatury.

V praktické části je zpracován multimediální výukový program. Ve výuce vlastivědy se v minulých letech využívalo především výkladu, který byl doplňován poznatky žáků z osobního života, vybranými úryvky z literatury a praktickými činnostmi s mapami a plánky. V dnešní době jsou nejdůležitějším zdrojem informací sdělovací prostředky. Multimediální výchova, při níž se využívá interaktivní tabule, se stává běžnou součástí vzdělávání. Umožňuje kvalitní přípravu na vyučovací hodinu. Teoretický výklad je doplněn zajímavými odkazy, obrázky i praktickými úkoly, které vedou ke snadnějšímu zapamatování učiva. V současnosti neexistuje žádný multimediální materiál, který by děti základních škol seznamoval s touto obcí.

Cílem této práce je vytvořit vlastivědnou charakteristiku obce Křečovice a multimediální výukový program, který bude sloužit pro zpestření výuky vlastivědy na 1. stupni ZŠ. Jeho součástí jsou dva multimediální výukové projekty, které vystihují nejzajímavější místa obce a život rodiny Suků. Je zpracovaný tak, aby byl pro děti zajímavý, aby je aktivoval k různým činnostem a dozvěděly se něco nového. Součástí projektů jsou metodické příručky. Jsou v nich uvedeny rady a náměty, jak s projekty pracovat, ale každý, kdo se rozhodne projekt využívat, si je může různě kombinovat, doplňovat a obměňovat.

Tato práce vychází z Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání, ze vzdělávací oblasti „Člověk a jeho svět“, z tematického okruhu „Místo, kde žijeme“, „Lidé a čas“ a „Rozmanitost přírody“. Doufám, že tato práce bude přínosem pro učitele, bude využívána ve vyučovacích hodinách, a že se s ní seznámí i děti.

2 Historie obce Křečovic do roku 1874

2.1 Křečovičtí rytíři

První zmínka o Křečovicích pochází z roku 1352 z děkanátu Vltavského. V něm je uveden místní farní kostel sv. Lukáše evangelisty, jehož zakladatelem byli Křečovičtí rytíři. Jarohněv Vejhák z Křečovic byl nejstarším známým Křečovickým rytířem, který se staral o kostel. Protože měl mimo Křečovic ještě tvrz na Kůtě (Kouty), přezdívalo se mu Jarohněv Vejhák z Kůta. „*V r. 1373 patřila část Bártovi, další držitelé v 14. a 15. století byli z rodu Vejháků z Koutů a Břekovců z Ostromeče.*“¹ Jarohněv Vejhák zemřel roku 1408 a byl pohřben v Arnoštovicích, kde působil jako spolupatron místního kostela. Během husitských válek, které na našem území proběhly v letech 1419 – 1434, byl kostel sv. Lukáše značně zdevastován. Jeho správy se ujali utrakvističtí faráři, kteří byli po válce vyhnáni. Následně byl kostel přikázán Neveklovu. V 15. století se rod rytířů z Křečovic rozdělil na dvě větve - Křečovičtí z Křečovic a Koutští z Kouta.

Křečovická tvrz zůstala v držení rodu Křečovičtích. „*Tvrz stávala pod kostelem na návsi vedle dvora. Když přestala sloužit obytným účelům majitelů, byla přestavěna na sýpku.*“² Posledním známým rytířem byl Václav Křečovický z Křečovic na Křečovicích, který vlastnil Křečovice od roku 1589 až do bitvy na Bílé hoře. Po ní byly Křečovice připojeny k panství Tloskovskému a farností k Neveklovu.

2.2 Připojení obce k Tloskovu

Vesnice Tloskov, nyní součást města Neveklov, leží asi 8 km severovýchodně od obce Křečovice. Její majitel Smil Hodějovský se v letech 1618 - 1620 zúčastnil českého stavovského povstání a byl proto odsouzen ke ztrátě veškerého majetku. Roku 1622 koupil panství i s Křečovicemi katolík Pavel Michna z Vacínova. Křečovičtí se tak stali jeho poddanými. Po jeho smrti se ujal majetku jeho syn Jan a dále pak jeho bratr Václav, který zemřel roku 1667 bez dědiců. V té době převzal správu panství jeho bratranec, hrabě Sigmund Norbert z Vacínova. S jeho manželkou Alžbětou rozenou hraběnkou Lažanskou z Bukové měli dva syny. Když Sigmund zemřel, byli oba synové

1 Historické památky okresu Benešov, Jiří Tywoniak, 1985, str. 21, celkem 54 stran, ISBN 10210-85.

2 Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, (IV) Západní Čechy, zpracoval kolektiv autorů pod vedením dr. Miloslava Bělohlávka, vydání I. Praha 1985, str. 171, celkem 526 str., ISBN 25-048-85.

nezletilí. Panství zůstalo Alžbětě až do roku 1669, kdy ho v dluzích prodala Václavu Karlu, hraběti Čabelickému ze Soutic a na Skryšově. Dalšími držiteli tohoto území byl bohatý hrabě Jeroným Colloredo z Waldsee a Jáchym hrabě Pachta z Rájova, kteří se zasloužili o jeho rozkvět dalšími koupěmi.

2.3 Povstání na panství Tloskově

Na panství Tloskovském, které bylo od roku 1694 svěřeno hejtmanovi Bohumíru Leiterovi z Thannenberka, došlo 3. dubna 1698 k povstání. Tehdy vrchnost zabírala půdu pro potřebu panských dvorů. S růstem nároků na poddané a změnou starých zvyklostí nečekaně přišlo vypuknutí nevolnického vzbouření, o kterém vrchnost neměla vůbec tušení. Hned na počátku byl zajat povstaleckou tlupou panský mušketýr Michal Stuel, který byl nevolníky nenáviděn jako horlivý vykonavatel rozkazů hejtmana Leitera. *„Při setkání zástupu s panským mušketýrem došlo k násilí. Robotník Daněk z Křečovic za rozhořčeného volání: „Teď máme toho německého psa“ strhl Stuela z vozu, na němž vzal ryby, načež pak všichni povstalci nenáviděného panského služebníka zbili. Potom ho vzali s sebou. Byl prvním zajatcem – dalším měl být hejtman Leiter, rovněž nenáviděný všemi poddanými.“*³ K tažení, které vedlo na Tloskov se přidávali další muži z vesnic. O pomoc žádali i cizí poddané z jiných panství. K útoku na zámek však nedošlo.

Tažení skončilo v lese u Strnadic, kde je zastihli narychlo přivolaní krajští hejtmani Petr Vílém z Řičan a Bernard Šmerovský z Lidkovic, kteří je přiměli k rozchodu a k propuštění Stuela. Zástupu bylo slíbeno pečlivé vyšetření všech stížností předložených písemně. K jejich podání byli předvoláni rychtáři a konšelé spolu s ostatními poddanými ke krajskému úřadu na Leštno na čtvrtek 17. dubna 1698. Zápis o výsledku byl odeslán královským místodržícím do Prahy. Protože se Leiter nemohl ke stížnostem vyjádřit, konal se 22. května druhý výslech na Tloskově, kterého se zúčastnila i hraběnka Čabelická. Ze Strnadské rychty promluvil Václav Bára a za to ho nechal hejtman poslat do Prahy na nucené práce. Ostatní konšelé byli bití a museli zaplatit pokutu. *„Na stížnostech proti hejtmanovi, jak byly sepsány již v dubnu a předneseny potom při komisi, všichni poddaní trvali přes popírání nebo objasňování ze strany správy panství. Přesto však tvrdili krajští hejtmani ve shrnující zprávě místodržícím, že většina sporných bodů nebyla poddanými prokázána.“*⁴

3 Podblanické rebelie, Jiří Tywoniak, 1994, str. 105, celkem 186 stran, ISBN 80-85391-24-4.

4 Podblanické rebelie, Jiří Tywoniak, 1994, str. 109, celkem 186 stran, ISBN 80-85391-24-4.

2.4 Křečovický kostel na přelomu 18. a 19. století

Roku 1787 se stal křečovický kostel lokálií. O rok později přišel do Křečovic katolický kněz pan Ireneus Radnický – františkán ze Skalky u Mníšku, který se začal o kostel starat. Za jeho působení zhotovil V. Prachner empírovou stělu k náhrobku Josefa Lipovského⁵ a jeho manželky Eleonory (obr. 2), nacházejícího se v kostele před kazatelnou. Po jeho smrti v roce 1825 nastoupil na jeho místo pan Jan Ignác Dvorský a o čtyři roky později Jan Čtrnáctý. Od roku 1835 působil v Křečovicích pan Severin Rafael Voborník, který nechal u pana Antonína Jeřábka namalovat nový obraz sv. Lukáše⁶ umístěného za oltářem. Ředitelem kůru se stal v roce 1846 Josef Suk, v této době pomocník na křečovické škole. Díky jeho vášni k hudbě, začal na mších svatých zpívat čtyřhlasý sbor a hrát orchestr. Roku 1852 byla lokálie křečovická povýšena na samostatnou farnost.

2.5 Obecní pastýři

Od roku 1789 měla obec Křečovice vlastního pastuchu - Václava Dudka. Za své služby mohl především zdarma bydlet v obecním domku. Domek obývali výhradně pastýři, proto se mu říkalo pastouška. Stál na návsi proti hostinci u domu č. 33. Byl to menší zděný domek a jeho střecha byla pokryta došky. Patřil k němu malý dvorek, který vedl na náves, chlévy a ovčín. Za domem byla velká zahrada, sahající až k cestě za panským rybníkem. Celé stavení i se zahradou bylo oploceno jednoduchým plotem.

Obecní pastýř pásal ovce a svině, sekal trávu na zahradě a staral se o ovocné stromy, které v ní rostly. U pastoušky stál každý den od jara do zimy slouha, který vytruboval a dával tak vědět, že se půjde s dobyt看em na pastvu. „*Mezi služebníky obecními zaujímal slouha první místo. Ledakdo se sice oň otřel, ale ten všechny narážky a vtipy opomíjel, protože se mu celkem vedlo dobře. Říkalo se: „Komu čest, tomu čest a slouhovi hůl.“*⁷ Do pastoušky se přijímali noví sedláci z vesnice. O tomto zvyku vypráví paní Kateřina Novotná, dcera pana Švejdy⁸: „*O Martinské neděli sedláci u nás drželi hromadu V pastoušce byla hostina. Světnice se upravila a maminka pekla dobroty – dvě husy a ovci. Když*

5 Rytíř z Lipovic, patron kostela a majitel panství v nedaleké vesnici Suchdol.

6 Rok 1840, kopie původního starého obrazu.

7 Sedlčansko, Sedlecko a Voticko, díl II., Čeněk Habart, 1928, str. 63, celkem 520 stran, 2. vydání, ISBN 80-901509-6-9.

8 Poslední pastýř na vsi.

bylo prase, zabíjel u nás řezník Svoboda č. 2. V sobotu jsme roznášeli jaternice a zvali sousedy, kterým jsme pásli. Na hostinu přicházeli též výměnkáři. Tatínek míval velkou radost a říkával výměnkářům: „vás jsem pantáto nezval, ale je dobře, že jste tady také. Poznávám z toho, že jste měl strejdu slouhu rád“. O této hostině byli přijímáni noví sedláci mezi soudy. Byli korunováni čepicí z hrachoviny. Tu už měl tatínek připravenou. Po hostině se sousedé pustili do zpěvu a veselili se až do rána“⁹. Každý sedlák měl okolo deseti až dvanácti ovcí, chalupníci měli kolem pěti. Prodávali vlnu a skopové maso, dělali teplé kožíšky.

V roce 1805 se stal obecním pastýřem Jan Šoustal a svou práci vykonával dvacet osm let. Po něm nastoupil Jan Kavka a v roce 1836 Josef Rabiňák. Posledním obecním pastýřem na vsi byl Josef Švejda ze Spolí. Pastouška zanikla okolo roku 1875, protože starosta potřeboval prostranství před svou hospodou. Ovocné stromy se pokácely a stavební materiál si rozdělili sedláci.

2.6 Robotní povinnost a rychtářství

„Rodoví šlechtici, ať byli župními úředníky či nikoliv, vládli celému rodu, všem ochuzeným rodinám a hleděli pro své rozsáhlé pozemky získati laciné – vlastně zdarma – pracovníky, užívající k tomu své moci, různých trestů a týrání, ano i družiny branné. Lid selský honěn byl do práce na „panské“, kdy měl pracovati na svém. Tak bylo vynuceno poddanství. A to byla již pravá roboty! Lid selský, který dříve konal jisté práce dobrovolně, byl později ke všem pracím nucen a stal se pravým otrokem svých pánů.“¹⁰

Lidé chodili na robotu podle toho, jak velkou usedlost vlastnili. Majitel chalupnické chalupy s poli o rozloze asi 10 strychů musel chodit na robotu a vykonávat ruční práce 1 a půl dne v týdnu, stejně jako půlláník. Celoláník měl nejméně 40 strychů polí a luk a chodil 3 dny v týdnu ke dvoru. Svobodnický statek, ze kterého majitel chodit nemusel, nebyl v Křečovicích žádný. Všichni, kteří museli chodit na robotu, pracovali až do noci. Robotní povinnosti měli Křečovičtí u dvora, v lese, i při stavbě silnice z Líšna přes Bystřici, Neveklov až do Živohoště. Robotu svolával šafář bubnováním a voláním: "Pojďte, pojdte na robotu celý týden i v sobotu".

9 Střípky z historie Křečovic, vydal Obecní úřad v Křečovicích v roce 2000, Pravoslav Kulvejt, str. 9, celkem 112 stran.

10 Sedlčansko, Sedlecko a Voticko, díl II., Čeněk Habart, 1928, str. 102, celkem 520 stran, 2. vydání, ISBN 80-901509-6-9.

Robota byla zrušena v roce 1848. Ale jak se můžeme dočíst: „*Vyhlášením císařského patentu neprestala rázem ve všech obcích robota, stalo se, že v mnohých osadách robotovali ještě dále, kdy v jiných zrušení roboty již dávno oslavili. Vrchnost někde schválně dlouho patentu neuveřejnila, ale věc se déle utajiti nedala a tak do jara roku 1849 zvěděl přece všecken lid o své svobodě a volnosti, jakož i o svých nových právech občanských.*“¹¹

Rychtářství trvalo až do roku 1849, kdy složil svůj úřad poslední rychtář Matěj Novotný, který zemřel 1. července 1856 (ve věku 88 let). Rychtáři byli zástupci vrchnosti a vykonávali jejich příkazy. Především jim byl svěřen dozor nad robotníky a vybírání dlužných částek od poddaných.

2.7 Vypuknutí cholery během Prusko-rakouské války

V roce 1866 vypukla válka mezi Pruskem a Rakouskem o pozici velmocí. Když bylo Rakousko poraženo, Prusové zabrali téměř celé Čechy. Naštěstí se v Křečovicích a na celém panství Tloskovském neusadili. Pouze v okolních vesnicích. Přesto jim majitel Tloskova, Hrabě Pourtales, musel odvádět čistý výnos. „*Stalo se, že jeden sedlák jediného „Prušáka“ přes Křečovice převážel. Ale již v sousedních Velběhách a Osečanech Prusové byli a u Roudného nedaleko Sedlčan měli kanóny. Prusové z Roudného si pozvali kapelu pana Doležala z Krchleb, aby jim přišla zahrát. Ti šli hned, ne z ochoty, ale ze strachu. Hráli zadarmo. Nakonec jeden pruský důstojník sejmul helmu a mnoho peněz vybral.*“¹² Když vypukla cholera, Prusové odešli. V Křečovicích bylo pohřbeno mnoho lidí na tuto nemoc, ale přímo z Křečovic zemřeli pouze manželé Vosolilovi z č. 18. Od roku 1872 vlastnil panství rodina Daňků.

11 Sedlčansko, Sedlecko a Voticko, díl II., Čeněk Habart, 1928, str. 118, celkem 520 stran, 2. vydání, ISBN 80-901509-6-9.

12 Střípky z historie Křečovic, vydal Obecní úřad v Křečovicích v roce 2000, Pravoslav Kulvejt, str. 9, celkem 112 stran.

3 Křečovice za života Josefa Suka (1874 - 1935)

3.1 Činnost obce před první světovou válkou

3.1.1 Přehled osob zvolených do funkce starosty obce

„1875 zvolen starostou Karel Český č. 14

*1877 starostenství se ujímá za nemocného Karla českého František Daněk
(ten po 30 let zastával starostenský úřad)*

1882 František Plachý č. 31

1889 František Červenka č. 1

1892 Karel Český (syn starosty K. Českého) č. 14

1902 Alois Hrubant“¹³

3.1.2 Otevření poštovního úřadu

V roce 1877 se ujal funkce starosty pan František Daněk. Během jeho úřadování byl obecním poslem zvolen pan František Bára z č. 10. Jednou týdně chodil do Neveklova, kde vyzvedával skromné poštovní zásilky pro obyvatele Křečovic. Od dubna roku 1884 vykonávala tuto činnost paní Anna Doležalová, která cestou vyzvedávala housky. 15. května 1903 byl v Křečovicích otevřen státní poštovní úřad. Poštovník bydlel v domě č. 50, kde byla zřízena i kancelář. Prvním poštovníkem se stal pan Jan Zábuš, narozený v Týně nad Vltavou, který měl vedle sebe dva posly - pana Karla Vyskočila a Václava Červenku. Na výpomoc byl přijat ještě pan Antonín Mařík. Jeden roznášel na zdejší poště a ostatní po okolí. Po měsíci si službu vyměnili. Poštovní obvod sahal do obcí a osad: Křečovice, Skryšov, Zhorný, Krchleby, Lhotka, Vlkonice, Strážovice, Velběhy, Lísek a Bříšejov se Suchdolem. Do Neveklova chodili poslové pěšky, později jezdili dvoukolovou ruční károu. Od října 1913 začal Křečovicemi projíždět krytý poštovní vůz ze Sedlčan, který kromě zásilek přepravoval i osoby. Poštovníkem byl v té době pan Alois Hrubant (starosta obce).

13 Střípky z historie Křečovic, vydal Obecní úřad v Křečovicích v roce 2000, Pravoslav Kulvejt, str. 9, celkem 112 stran.

3.1.3 Výstavba pozemních komunikací

Kolem Křečovic byly dříve špatné cesty. Do Prahy se jezdilo přes Prosenice, Klimětice a dále přes Neveklov. V roce 1893 byla otevřena silnice z Vlkonic od Moučkovy stodoly přes Křečovice do Velběh. Stavěl ji podnikatel Bauer z Unhoště. Lidé žijící ve vesnici Krchleby se do Křečovic dostávali po polní cestě až do roku 1910, kdy byla postavena nová silnice dlouhá 2 243 m.

3.2 Založení Sboru dobrovolných hasičů Křečovice

Hasičský sbor v Křečovicích vznikl díky události, která se stala 12. října 1897. Křečovické děti svou neopatrností založily požár v obci, který se podařilo uhasit hasičům z Osečan. Přesto rodině Hrmů vyhořel celý statek, v hostinci sklepy a rodině Bárů oboje stavení. 24. září 1899 se uskutečnila první valná hromada spolku, na které byli zvoleni první funkcionáři sboru: předseda pan Moric Fisl, velitel pan Jan Hruška, jednatel pan Karel Český, pokladník pan František Vogl a zbrojmistr pan Josef Šťastný. Koncem září měl sbor 25 členů. Každý si musel sám pořídit čepice a stejnokroj. 2. srpna 1899 byla objednána stříkačka u firmy R. A. Smekal na Smíchově, kvůli které vzniklo dne 6. srpna 1911 nové hasičské skladiště, kam byla stříkačka i další nářadí uskladněno. Sbor měl od 16. června 1903 vlastní knihovnu.

3.3 Průběh první světové války

26. července 1914 přijel do Křečovic úředník z okresního hejtmánství v Benešově a odevzdal starostovi obce, panu Aloisi Hrubantovi, svazek tiskopisů. Starosta ihned vyvěsil plakáty s vyhlášením mobilizace. Vojáci se měli do jednoho dne dostavit do svých středisek. V roce 1915 byla celá úroda zabavena pro válečný obilní ústav. Kostelu byly zabráný kostelní zvony, hromosvody a varhanní píšťaly. „V době 1. světové války složil hudební skladatel Josef Suk *Meditaci na chorál Svatý Václave pro smyčcový kvartet, a hrdiny války oslavil ve skladbě pro velký orchestr Legenda o mrtvých vítězích.*“¹⁴ V roce 1916 byla v Křečovicích zrušena pošta. Dojížděla pouze třikrát týdně ze Sedlčan, přitom

¹⁴ Povídáme si o hudebních skladatelích, Bohumil Voborník, 1. vydání 1999, str. 95, celkem 114 stran, ISBN 80-238-3640-4.

se zásilky často ztrácely a poštovní sazby byly vysoké. Z Křečovic narukovalo do armády 106 osob od 18 do 50 let. Válka trvala čtyři roky.

„V této válce padli tito naši spoluobčané:

*Burian Václav- Zhorný 11,
Andrik Jan - Zhorný,
Český Eduard - Křečovice 14,
Jehlička Josef - Křečovice 13,
Marešovsky Petr – Křečovice 48,
Neterda Josef – Křečovice 44,
Starosta Ludvík – Křečovice 30,
Smíšek Jan – Křečovice 22,
Vondráček Jan – Křečovice 18,
Zeman Jaroslav – Křečovice 5,*

*Burian Josef - Zhorný 11,
Český Bedřich - Křečovice 34,
Český Karel - Křečovice 14,
Klobský Josef – Zhorný 8,
Mařík František – Křečovice,
Trenčínský Václav – Křečovice 36,
Stojánek Rudolf – Křečovice 37,
Vondráček František – Křečovice 18,
Zeman Josef – Křečovice 5,
Vyskočil Josef – Zhorný 7*

Jako invalidé se vrátili:

*Václav Šťastný – Křečovice 11,
František Pechač – Křečovice 51¹⁵*

František Tomka – Křečovice 8,

V legiích v Rusku byl pan Josef Muška a Antonín Šembera, a v Itálii Ludvík Český, Karel Senft, František Zavadil a Josef Mařík. Zpráva o konci 1. světové války se dostala nejprve z Prahy do sídel telegrafních stanic. V Křečovicích ji oznámila rodina Hermova a posel Kolinger, který přinášel poštu ze Sedlčan do Křečovic. Lidé začali se strháváním rakouských znaků. 28. října 1918 vzniklo samostatné Československo. O pět let později byla provedena parcelace dvora v Křečovicích, jejichž prodej uskutečnil pozemkový fond.

3.4 Činnost obce po první světové válce

3.4.1 První volby v obci

Roku 1919 se vzdal svého úřadu starosty obce pan Alois Hrubant a správu převzal první radní, pan Josef Plachý. Na jaře se uskutečnily první volby ve svobodné republice,

15 Střípky z historie Křečovic, vydal Obecní úřad v Křečovicích v roce 2000, Pravoslav Kulvejt, str. 52, celkem 112 str.

kteří se konaly za účasti dvou politických stran. Do zastupitelstva za agrární stranu byli zvoleni: z Křečovic (Josef Plachý, Karel Český, Jan Hruška a Jan Nosek), ze Skryšova (Josef Vovsík a Josef Jiráček) a ze Zhorného (Josef Šimek) a za stranu československých socialistů: z Křečovic (František Pechač, Karel Senft a Olga Zelenková), ze Zhorného (Václav Burian) a z Lhotky (Václav Kordule). Dále byl zvolen starosta obce, náměstek starosty a dva radní. Starostou obce se stal 29. června 1919 pan Josef Plachý z agrární strany. V letech 1927 - 1932 byl vystřídán panem Josefem Šimkem ze Zhorného. Poté se Josef Plachý opět vrátil do funkce.

3.4.2 Výstavba pomníku padlým vojínům ve světové válce

Za pomoci hasičů byl na návsi postaven pomník padlým příslušníkům obce (obr. 4, obr. 5), který byl slavnostně odhalen 8. května 1921. Obnos na pomník byl zajištěn ze sbírky pro obec a z výtěžků divadelních her místního ochotnického spolku.

3.4.3 Elektrizace obce

Ještě za pana řídícího Josefa Suka lidé svítili lojovými svíčkami a petrolejovými lampami, ale docházelo často k požárům. 14. listopadu 1926 se proto obecní zastupitelstvo rozhodlo k elektrizaci obce s podmínkou, že náklady nebudou příliš vysoké. Elektrotechnik pan Hora z Kamenného Přívozu obešel občany, kteří měli zájem zavést elektřinu do svého domu. Po průzkumu bylo zjištěno, že obec nemá dostatek finančních prostředků. Do roku 1931 se přestalo o zavedení elektřiny uvažovat.

V roce 1931 vznikla organizace Družstvo pro rozvod elektrické energie v Křečovicích, do které se přihlásilo 29 členů. Předsedou byl zvolen pan Josef Rabiňák, místopředsedou pan Josef Muška, pokladníkem pan Karel Český a kontrolorem pan Josef Senft. Každý musel zaplatit poplatek za číslo domu, za 1 ha polí a luk, za 1 instalovanou žárovku a za 1 Hp na motoru. Další, kteří chtěli do družstva přistoupit museli navíc zaplatit zápisné. V roce 1932 započala instalace v jednotlivých domácnostech a rozhodlo se, že nebude vybudováno veřejné osvětlení. V srpnu se sešli lidé kteří měli již zavedenou elektřinu u Jirásků v hostinci, kde byly slavnostně rozsvíceny první žárovky. V následujících měsících se pokračovalo s dokončováním domovních instalací.

3.5 Poštovní úřad

Od jara 1922 byla pošta opět v Křečovicích v domu č. 50. V roce 1923 zaujala místo poštmistrové slečna Anna Tichá z Dalova u Divišova. 14. července 1924 přesídlil poštovní úřad do domu pana V. Šťastného č. 56 na návsi v Křečovicích. 11. dubna 1913 se stal poštmistrem pan František Jun, který nechal v roce 1932 přestěhovat poštu do domu paní Hrubantové, kde bydlel.

3.6 Vznik nových spolků

3.6.1 Spolek divadelních ochotníků Josef Suk v Křečovicích

V souvislosti se stavbou památníku padlým vojínům ve světové válce v letech 1914-18 se obec rozhodla založit ochotnické divadlo, z jehož představení by mohla získat finanční prostředky. V listopadu 1920 vznikl Spolek divadelních ochotníků v Křečovicích. Jeho předsedou se stal pan Jan Kouba. První divadelní představení bylo odehráno 9. ledna 1921 v hostinci pana A. Brejšky, kde se hrála veselohra „Pojď na mé srdce“ od Ferdinanda Olivy.

V roce 1924 se změnil název spolku na Spolek divadelních ochotníků Josef Suk v Křečovicích. Byl zaregistrován Zemskou správou polit. v Praze dne 21. ledna 1924. Protože spolek neměl vlastní jeviště, různě si ho zapůjčoval od ochotníků z okolních vesnic, dokud v roce 1926 nebylo postaveno nové. O rok později bylo jeviště osvětlené, vyzdobené a byla použita nápovědní budka. Zapůjčovali si ho žáci křečovické školy, Hospodářské školy z Neveklova a Jednota čsl. maloz. domkařů a živnostníků. Sdružení každoročně pořádalo Mikulášskou zábavu s programem a maškarní průvod. 10. března 1926 byl přijat jako řádný člen Ústřední Matice Divadelního Ochotnictva Čsl. v Praze a zařazen do Šmahova okrsku v Táboře. V roce 1934 byla dne 14. ledna sehrána divadelní hra od Aloise Jiráka „Lucerna“, na oslavu šedesátin hudebního skladatele Josefa Suka. Spolek ukončil svoji činnost v roce 1935.

3.6.2 Samaritánská stráž u sboru dobrovolných hasičů

V nově vzniklé republice byla dne 6. února 1919 založena organizace Československý červený kříž, do které se v témže roce přihlásilo 172 spolků. Jednalo

se o zemské spolky, které pomáhaly hlavně během válečných událostí. V roce 1922 vyslal Hasičský sbor Křečovice své členy Václava Šťastného z Křečovic a Antonína Červenku ze Skrýšova na samaritánské kursy první pomoci při živelných pohromách. Dne 16. března 1928 byla u hasičů sestavena samaritánská stráž, ve které působil V. Šťastný, A. Červenka, K. Hrdinka. Velitelem oddílu byl jmenován K. Český. Po zkouškách dostali všichni osvědčení, že mohou poskytovat první pomoc. Stanice první pomoci byla v domě Václava Šťastného č. p. 56.

3.6.3 Sdružení katolické mládeže

Tato organizace shromažďovala především mladé věřící lidi. Byla založena 1. října 1933 v křečovické farnosti a jeho předsedou se stal pan Jan Hartman. Její činností bylo vzdělávat v katolické víře, pořádat taneční kurzy a kurzy vaření, jezdit na výlety po okolí a hrát divadelní představení. První představení, divadelní hra „Já ho nechci“ od Julie Vlasákové, se konalo 28. října 1934 v hostinci pana Jiráska. Jevišťe si zapůjčili od Spolku divadelních ochotníků Josef Suk.

3.7 Silné mrazy v roce 1929

V kronice Křečovic se dovídáme o kruté zimě, která v obci udeřila dne 3. ledna 1929. Ten den napadlo velké množství sněhu a teplota začala klesat hluboko pod bod mrazu, až do měsíce března. Ve vesnicích docházely zásoby uhlí. Kdo si nezajistil pumpu proti mrazu, byl bez vody. Z předních skel řidiči stále odstraňovali led. Ptáci padali vysílení hladem i mrazem, zvěř se stahovala k lidským příbytkům, kde se snažila nalézt obživu. Nejnižší teplota -32 °C byla naměřena 11. února. Teprve v polovině března začala mírná obleva.

4 Školství v Křečovicích

4.1 První učitelé

V Křečovicích se začalo vyučovat v 18. století. Prvním učitelem byl 3. května 1782 ustanoven Jan Evangelista Český, který se do Křečovic přistěhoval ze Živoohoště, na žádost křečovických osadníků. Protože v Křečovicích nebyla škola, začal nejprve vyučovat v pronajaté místnosti ve statku u Špatentů č. 27 a později si koupil domek č. 5. Kromě učitelství vykonával i kostelní činnost, ve které mu pomáhali jeho dva synové. Po jeho smrti vyučuje jeho syn Matěj a to v panském domě zvaném "ovčárna", nynější č. 12, kterou nechal za školu vypovědět majitel z nedaleké vesnice Tloskov.

4.2 Výstavba staré školy

V roce 1819 byla vystavěna nynější stará škola č. 37 (obr. 7), která byla jednotřídní. Matěj Český v ní působil jako učitel až do roku 1855. Byl to první učitel, který si vyžádal spolupráci podučitele, protože v té době navštěvovalo školu více jak 280 žáků. V roce 1846 tuto práci vykonával Josef Suk, který byl později jmenován Matějovým nástupcem do funkce pana řídícího. Roku 1864/5 byl zvolen výbor, který pečoval o školy. Jeho předsedou se stal rolník, pan Václav Kotrba ze Stražovic. Začal stavět byt pro učitele vedle staré školy a z bytu učitele ve škole vznikla třetí třída. V roce 1865 pracoval jako podučitel pan František Rohlíček a roku 1868 nastoupil pan František Hobzek. 1. ledna 1886 měla škola 4. třídy a učitelem se stal pan Václav Zavadil. První třída se vyučovala v najaté místnosti domu č. 5 a ostatní třídy zůstaly ve staré škole.

4.3 Vznik nové školy

Dne 13. 7. 1890 se členové výboru dohodli provést přístavbu dvou nových tříd k bytu učitele Josefa Suka a spojit ji se starou školou. Vyhotovení plánu měl na starost stavitel pan František Mařík z Neveklova. V dubnu 1892 byla stavba započata a dne 12. srpna 1893 provedena a odevzdána. První, druhá a třetí třída byly umístěny ve staré škole, čtvrtá a pátá v nově postavené budově. Pan Bohumír Kříž byl v témže roce přijat jako další učitel.

Po otevření nové školní budovy vyprávěl pan řídící školy Josef Suk, jak učil děti ve staré škole: „*Ke křečovické jednotřídce, stárím velmi sešlé, patřilo tenkrát 13 vesnic a mělo do ní chodit 320 dětí. Místo stropu byla přibitá učazená, od páry shnilá prkna. Podlaha byla z vylámaných cihel. Žáci seděli namačkání jako slanečkové a dusili se i s učitelem cihelným prachem.... Až do roku 1865 jsem vyučoval přes 300 dětí sám. Ve dne jsem učil, večer jsem linkoval a vázal dětem sešity. A zbyla-li někdy volná chvílka, hrál jsem anebo opisoval noty.*“¹⁶

V roce 1895 odešel Josef Suk do pense a místo něj nastoupil pan Jan Stojánek, učitel z Benešova. Školu řídil třináct let. Poté se jeho místa ujal Martin Zelenka, v té době dosavadní učitel v Křečovicích.

4.4 Dopad světových válek na školství

Někteří učitelé vstoupili během I. světové války do vojska. Počty žáků v těchto letech ubyly. Ve školním roce 1918/1919 klesl jejich počet na 220. Roku 1920 nastoupil jako řídící učitel pan Karel Zvěřina. Stará budova školy začala chátrat a chyběl jí kabinet a tělocvična. Škola se snížila na čtyřtřídní a v roce 1925 dokonce na trojtřídní. Josef Muška, dřívější učitel v Křečovicích, který za války vstoupil do československého vojska v Rusku, nastoupil jako řídící učitel po Karlu Zvěřinovi. V roce 1939 přebral správu školy Vojtěch Paták. Počet žáků v letech 1939/1940 je evidován na 135.

Obec byla za II. světové války vystěhována a ve škole se neučilo. V roce 1945 se vrátil do Křečovic učitel Josef Muška. O dva roky později nastupuje jako ředitelka školy Kristýna Nováčková a po ní pan František Skála. Ve škole se učilo ve dvou třídách. V letech 1956 - 1959 byla postavena nová patrová budova (obr. 9) místo původní staré školy. V přízemí byla vybudována prostorná tělocvična a nad ní byt pro ředitele školy. Ze starého bytu vznikla školní kuchyně s jídelnou.

4.4.1 Oslava Dne Československé armády ve škole

Při čtení školní kroniky mě zaujal zápis pana ředitele Pravoslava Kulvejta, ve kterém byla popsána oslava Dne Československé armády na zdejší škole. *"7. října 1971 - Den ČSA. Oslava byla skutečně bohatá. Naši školu navštívili vojáci z Lešan, kteří mají*

¹⁶ Podblanickou minulostí, Kapitoly z historie Vlašimi a okolí, Jaroslav Pouzar, str. 99, celkem 176 stran, ISBN 908.437.115.

družbu se zdejšími JZD. Celý týden před oslavou se všichni těšili na návštěvu vojáků. Nadešel den kdy k nám měli vojáci přijet. asi kolem 9 hodiny zastavilo před školou vojenské auto a z něho vystoupili tři vojáci se svým velitelem obtíženi zbraněmi, polními telefony a radiostanicemi. Po slavnostním uvítání hovořil major Herda o tom proč se slaví Den armády. Dále seznámil žáky se všedním životem našich vojáků. Po besedě se žáci sešli před školou, aby si na vlastní oči prohlédli vše co nám vojáci přivezli ukázat. Chlapci se učili rozebírat zbraně, děvčata zase ovládat telefony a radiostanice. Největší oblibě se těšil vojenský gazík, ve které bylo jako v úle. Dopoledne rychle uběhlo a nastalo loučení s přáním, aby nás vojáci zase co nejdříve navštívili."¹⁷

4.5 Pravoslav Kulvejt, ředitel školy 1971-2001

V roce 1971 se stal ředitelem školy pan Pravoslav Kulvejt. Školu navštěvovalo 43 žáků a počet postupových ročníků se tak snížil z pěti na čtyři. Děti byly vedeny k různým sportovním aktivitám a pobytům v přírodě. Účastnily se soutěží v házené s žáky z okolních vesnic, ze kterých si přivezly nemálo pohárů. Někteří se odvážili jít slavný "Pochod Praha - Prčice" z nedalekého města Sedlčany. Učitelé pro ně pořádali různá sportovní a dopravní dopoledne a cvičení v přírodě.

Roku 1974 byla na škole založena organizace Pionýrský oddíl. Děti mohly navštěvovat nově vzniklou žákovskou i učitelskou knihovnu a přihlašovat se do různých kroužků. Náboženství vedl místní farář Mons. Jaromír Korejs a po jeho smrti pan Ing. Jan Dlouhý. S výlety pro žáky vypomáhalo škole Jednotné zemědělské družstvo Mír Neveklov. Děti poznávaly přírodní i kulturní zajímavosti České republiky a konaly se pro ně zájezdy do NDR. Za ředitele Pravoslava Kulvejta byla provedena generální oprava celé školní budovy. Byly opraveny fasády školy, instalovalo se elektrické vytápění a nové osvětlení, rozšířila se školní jídelna. I okolí školy bylo upraveno. Ke škole vedla nová bezprašná cesta, stráně se zpevnily žulovými tarasy a zahrada byla oplocena. Před školou vzniklo dětské hřiště. V roce 1995 začala fungovat školní družina a byla zřízena počítačová učebna. Žáků každým rokem ubývalo. V roce 2000 klesl jejich počet na pouhých 22.

¹⁷ Pravoslav Kulvejt, Základní devítiletá škola 1.-5. p. ročník v Křečovicích - kronika, str. 3, celkem 402 stran.

4.6 Základní škola Josefa Suka a mateřská škola Křečovice

V roce 2001 nastoupila na pozici ředitelky paní Mgr. Zdeňka Holá. O rok později byla Základní škola Křečovice přejmenovaná na Základní školu Josefa Suka Křečovice. Počítačová učebna byla vybavena novými počítači a žákovská knihovna byla zrenovována. Od 1. 1. 2003 působí jako právní subjekt, do kterého patří základní a mateřská škola, školní družina a jídelna. V roce 2004 byla otevřena pátá třída. 1. 3. 2006 dostala škola nový název: Základní škola Josefa Suka a mateřská škola Křečovice. Od roku 2012 je ve funkci ředitelky paní Mgr. Petra Šimrová, která je v současnosti zastoupena Mgr. Jitkou Máchovou z důvodu mateřské dovolené. Nynější vzhled dostala škola během letních prázdnin roku 2013, kdy byla zvětšena místnost nad vchodovými dveřmi. Došlo k zateplení celé budovy, okna i dveře byly nahrazeny plastovými, vnitřek školy i vnější fasáda byly nově natřeny. Břízy, které rostly před školou, byly pokáceny a nahrazeny okrasnými hrušněmi.

4.7 Historie mateřské školy

1. dubna 1962 byl zahájen provoz v zemědělském útulku s celkovým počtem zapsaných dětí 13. Do funkce pěstounky byla stanovena paní Jarmila Pinkasová. V roce 1972 převzala její činnost Hana Hanáčková a po ní v roce 1974 Eva Hrmová. Mateřská škola vznikla 1. září 1975, kdy byl zemědělský útulek rozšířen o druhou místnost. Eva Hrmová se stala ředitelkou školy a paní Marie Perníčková učitelkou. V letech 1977 - 1979 učila na zdejší škole paní Blanka Šobíšková, která se poté ujala pozice ředitelky. Eva Hrmová tehdy nastoupila na mateřskou dovolenou a do své funkce se opět vrátila v roce 1981. V roce 2003 se mateřská škola spojila se základní školou, pod vedením ředitelky Mgr. Zdeňky Holé. O dalších událostech mateřské školy se dočtete v kapitole 4.6 Základní škola Josefa Suka a mateřská škola Křečovice.

„Do zdejší školy chodí nejen děti z naší obce, ale i několik dětí z okresu Příbram, které mají dobré autobusové spojení do Křečovic. Výhodou mateřské školy je její sousedství se ZŠ. Děti se zúčastňují mnohých společných akcí a znají i prostředí školy, kam přecházejí do I. Ročníku. „¹⁸

18 Střípky z historie Křečovic, vydal Obecní úřad v Křečovicích v roce 2000, Pravoslav Kulvejt, str. 32, celkem 112 stran.

5 Rodina Mistra Josefa Suka

5.1 Pan řídící učitel Josef Suk

Narodil se 9. září 1827 v Neustupově u Votic. Studoval v Praze na učitelském ústavu a varhanické škole. V roce 1846 začal pracovat v Křečovicích jako nový školní pomocník a jako ředitel kůru místního kostela. 28. listopadu 1855 byl dekretem arcibiskupské konzistoře jmenován definitivním učitelem, a tak mohl v Praze uzavřít sňatek s Emilkou, dcerou Matěje Českého, do které byl zamilován. Bydleli v Praze, když se jim v roce 1860 narodil první syn Antonín. Po Matěji Českém se stal Josef Suk řídícím křečovické školy. Společně s rodinou se přestěhovali do Křečovic do nově postaveného bytu pro učitele (obr. 15), který stál vedle staré školy. Roku 1861 se jim narodila dcera Emílie a roku 1874 Josef, později hudební skladatel. „*Otec přísně dbal, aby se syn dobře učil. Jeho hudební nadání ale nijak nerozvíjel. Věřil, že časem se samo prokáže. A náhoda chtěla, že to bylo brzy.*“¹⁹

Pan řídící Josef Suk byl nadšený muzikant. Sám si vyučil půl vesnice na různé hudební nástroje. Svědomitě s nimi zkoušel skladby na sváteční mše. Po večerech psal noty a rozepisoval partitury pro orchestr. Pro syna Josefa postavil v Křečovicích zahradní vilku (obr. 16), kde by měl klid ke skládání hudby. 6. ledna 1894 mu bylo uděleno čestné občanství obce Křečovic. O rok později odešel pan řídící na zasloužený odpočinek. Zemřel 14. května 1913 v Křečovicích a jeho žena o měsíc později. Byl pochován na křečovickém hřbitově.

5.2 Hudební skladatel Mistr Josef Suk

Narodil se 4.1.1874 v Křečovicích. Jeho tatínek ho seznámil s hudbou. Už od malička navštěvovali různá divadla a operní představení, ve kterých viděl malý Josef zalíbení. V osmi letech se naučil zahrát jednoduché písničky (obr. 17). V jedenácti letech studoval na pražské konzervatoři hru na housle a byl žákem významného pedagoga Antonína Bennewitze. Kromě houslí cvičil ještě na klavír a hrál v žakovském orchestru. Roku 1891 působil na konzervatoři nový učitel skladby – Antonín Dvořák, kterým byl později silně ovlivněn. Žil v Praze v chudém podnájmu, ale rád se vracel do Křečovic za svým otcem.

¹⁹ Povídáme si o hudebních skladatelích, Bohumil Voborník, 1. vydání 1999, str. 93, celkem 114 stran, ISBN 80-238-3640-4.

Stal se členem Českého kvarteta (obr. 18), které vytvořil se svými spolužáky Karlem Hoffmannem, Oskarem Nedbalem a Ottou Bergerem. Při návštěvě Národního divadla poznal dceru Antonína Dvořáka - Otýlii Dvořákovou (obr. 19), do které se zamiloval. V roce 1898 se s ní oženil v kostele svatého Štěpána v Praze. Společně začali bydlet v Křečovicích (obr. 21), kde se jim později narodil jediný syn Josef. *„Křečovický pan učitel Josef Suk byl zanícený vlastenec a nadšený muzikant. Po večerech psal noty, rozepisoval partitury pro orchestr, který dal dohromady z muzikantů z celého okolí, svědomitě s nimi zkoušel skladby na sváteční mše a připravoval zpěváčky, kteří zpívali na kůru.“*²⁰ Dráhu významného skladatele zahájil v roce 1899 „Symfonií E dur“. Za svůj život napsal 37 skladeb. Nejznámější z nich byla symfonická hudba k Zeyerově pohádce Radúz a Mahulena. *„Při premiéře v dubnu 1898 se tato scénická hudba dočkala skvělého úspěchu. Dvořák o ní místo velkých slov jen lakonicky pronesl: „Hudba z nebe!“ Aby neupadla v zapomnění, vytvořil Suk z jejích motivů suitu Pohádka, jedno z nejpůvabnějších skladatelových děl vůbec. O rok později zkomponoval scénickou hudbu k Zeyerově hře Pod jabloní.“*²¹ V roce 1904 zemřel Antonín Dvořák a o rok později i Otýlie Dvořáková. Suk po těchto tragických událostech napsal čtyři velká díla (symfonie Asrael, Pohádka léta, Zrání a Epilog). Úlevu opět našel v životě a snění v Křečovicích, kam rád jezdil. V roce 1922 se stal profesorem skladby na pražské konzervatoři.

Při posezení v Sedlčanech odpověděl Josef Suk na otázku o učitelích toto: *„Cítím s učiteli, vždyť jsem také učitelské dítě. Možná že ze stavovského hlediska máte pravdu, když odmítáme varhanictví v kostele, ale po stránce hudební s tím nesouhlasím. Proč? Protože od té doby, kdy se učitelé vzdali varhanictví, upadá nejen kostelní zpěv a hudba, méně se zpívá, lidé si odvykají zpívat národní písně, chytají se bezcenných odrhovaček, je méně hudebních a pěveckých kroužků, a to je pro národní život chyba... chyba!“*²²

Josef Suk zemřel v Benešově 29.5.1935, kde ho na ulici ranila mrtvice. Nejprve se konaly smuteční obřady v Praze a dne 3. června byl převezen v rakvi do Křečovic do své pracovny. Následující den byla rakev přemístěna na náves k pomníku padlých, kde se konaly církevní obřady a rozloučení. V 10 hodin se lidé odebrali z návse na hřbitov, na kterém byl Josef Suk po smuteční mši pohřben (obr. 22). *„Hrob zdobí jeho busta*

20 Povídáme si o hudebních skladatelích, Bohumil Voborník, 1. vydání 1999, str. 93, celkem 114 stran, ISBN 80-238-3640-4.

21 Osobnosti české hudby, Milan Kuna, 2. vydání 2011, str. 32, celkem 64 stran, ISBN 978-80-253-1274-2.

22 Sedlčanský kalendář 1993, str. 66.

*od O. Španiela z r. 1935. Už řadu let se zde, přímo u místa Sukova posledního odpočinku, za velké účasti přátel Sukovy hudby konají pietní vzpomínky, vždy poslední neděli v květnu.*²³

5.3 Josef Suk – syn Mistra Suka

*„Na rodinou hudební tradici navazuje skladatelův vnuk Josef Suk, známý český houslista, jehož hra vyniká dokonalou technikou a ušlechtilým tónem. Jeho koncerty vzbuzují velký ohlas doma i za hranicemi.*²⁴ Narodil se v roce 1901 a byl jediným synem hudebního skladatele. Vystudoval zemědělské inženýrství. Zajímal se o myslivost a amatérsky se věnoval hudbě a malířství. Nejraději se staral o dům a o zahradu. S první manželkou Marií Vlkovou měl dva syny Josefa a Antonín, a s druhou manželkou Růženou Tůmovou syna Jana. Po smrti otce vytvořil z jeho zahradní vily památník. Zemřel v prosinci roku 1951 a vilu s mobiliářem a veškerým zařízením odkázal československému státu. Růžena (Tůmová) Suková se stala strážkyní památníku.

5.3.1 Jan Suk vypráví o svých rodičích

Redakci „Sedlčanského kraje“ poskytl Jan Suk rozhovor, ve kterém popsal život svých rodičů: *„Někdy na konci dvacátých let minulého století byla moje maminka, Růžena, rozená Tůmová, respektive její rodiče pocházející z malé vesničky Zaječí u Neveklova, požádání, aby přijala službu v Sukově rodině, ve které se vedle ovdovělého skladatele (Otylie Dvořáková-Suková zemřela v roce 1905 na tehdy neléčitelnou srdeční chorobu) nacházel pouze Sukův jediný syn, narozený v roce 1901. Hospodyní a věrným duchem rodiny byla Anna Němcová, která se po Otylčině smrti ujala spolu se skladatelem výchovy malého Josefa. Ten se ve druhé polovině dvacátých let oženil s neveklovskou rodačkou Marií Vlkovou a z tohoto manželského svazku se roku 1929 narodil syn Pepula a dva roky poté také druhé dítě, Antonín, zvaný Tonula. Byla to zřejmě sama Marie Suková nebo někdo z jejího okruhu, kdo se obrátil na Růženinu matku, se sedmi dětmi se nacházející ve svízelné situaci, zda by nechtěla v Sukově rodině její dcera vypomáhat. Růžena nabídku přijala a stala se tak po boku Anny Němcové dalším dobrým duchem rodiny. Skladatel ji*

23 Historické památky okresu Benešov, Jiří Tywoniak, 1985, str. 21, celkem 54 stran, ISBN 10210-85.

24 Povídky si o hudebních skladatelích, Bohumil Voborník, 1. vydání 1999, str. 95, celkem 114 stran, ISBN 80-238-3640-4.

přívětivě přijal a zmiňuje se o ní okrajově i ve své korespondenci, která před několika léty vyšla knižně pod názvem Dopisy o životě hudebním i lidském.

Maminka byla půvabnou ženou. A tak se stalo to, co se běžně přihodí v mnoha rodinách a manželstvích. Inženýr Suk se do ní vášnivě zamiloval, třebaže se vztah snažil před otcem i manželkou utajit. Nejednalo se tedy o žádné povrchní donjuanství, jak Lila Ládková bagatelizuje tento hluboký milostný cit. Tři roky po skladatelově smrti (1935) došlo v rodině k tragédii. Marie Suková se patrně nedokázala vyrovnat s manželovou nevěrou, ani se rozvést a odejít se syny od rodiny. Když byl můj tatínek Suk s Růženou a synem Tonulou na nákupu v Benešově (nebo v Neveklově – svědectví se poněkud rozcházejí, ale to není důležité), vzala Marie manželovu legálně drženou brokovnici a zastřelila se ve stodole... Devítiletý Pepula uslyšel výstřel, když pobíhal někde v okolí nebo na zahradě, a objevil matčino bezvládné tělo jako první. Traumatizující, dítěti nepochopitelný a velmi drastický zážitek ho poznamenává na celý život.

V následujících letech se situace dál dramatizuje. Roli matky, vychovatelky dvou nevlastních synů, hospodyně a láskyplné důvěrnice psychicky křehkého skladatelova syna Josefa plní vedle stárnoucí Anny právě Růžena. Rodina žije na dvou místech: na rozsáhlé křečovické usedlosti, jejíž součástí je Sukova vilka stavěná v italském stylu, kterou jeho syn Josef pietně udržuje a zpřístupňuje ještě před válkou veřejnosti jako soukromé muzeum. Druhým místem je byt v Lublaňské ulici v Praze, protože inženýr Suk požadoval, aby jeho synové navštěvovali pražské základní a střední školy s výhledem, že budou studovat: Josef na konzervatoři, ale předtím v mistrovské škole houslisty Kociána, Antonín na reálném gymnáziu a později, koncem padesátých let, na Českém vysokém učení technickém. O chlapce se stará v Praze Anna, Josef žije v Křečovicích s Růženou, věnuje se profesi zemědělského inženýra, je zaměstnán v cukrovarnictví a volný čas tráví na rodinném hospodářství s mnoha hektary polí, lesů, nádherným ovocným sadem i parkem, jímž chtěl zkrášlit okolí skladatelova příbytku, kde vznikla podstatná část Sukova díla. Slibný rozkvět zemědělského podnikání, které si můj otec jistě zpříjemňoval výtvarničením (existuje bezpočet jeho olejů a kreseb), nebo komponováním drobných klavírních a houslových skladeb, přerušuje počátek druhé světové války. V rámci překotného vysídlení Křečovic, které se staly součástí cvičiště SS, rozkládajícího se na Sedlčansku, Neveklovsku a Voticku, je třeba okamžitě vyklidit také všechny sukovské budovy s cenným a původním mobiliářem, Mistrovou pracovnou, klavírem, sbírkou barokního nábytku, s obrazy od skladatelových malířských přátel Nejedlého, Švabinského, Boettingera, s díly sochaře Bílka. Josef s Rů-

ženou stěhují věci koňským povozem zčásti do pražského bytu, zčásti do vltavské osady Moráň, dnes již neexistující, protože ji pohltila Slapská přehrada. V roce 1945 a následně se vysídlení mohou vrátit do armádou zdevastovaných domovů. V Sukově usedlosti byl zřízen polní lazaret, okna a dveře byly vytlučeny, podlaha vytrhána, stromy na zahradě pokáceny na otop, zdi stodoly i fasáda Sukovy vilky posety kulkami ze samopalů. Všude se povalovaly kosti ze zabitých koní a z postřílených a snědených zvířat. Maminka často vzpomínala, jak se s Josefem vrátili a prodírali se houštinami kopřiv a divokých keřů k poničenému obydlí, které bylo třeba od základů znovu vyzvednout. Do toho všeho přichází poválečný lístkový systém na potraviny a prosby pražské části rodiny (synů, Anny), aby Růžena sehnala něco k jídlu: vajíčko, hrnek sádla. Tu praxi už znala z protektorátu: i tehdy proti zákazu pašovala v nočních vlacích z venkova na pražské Wilsonovo nábřeží proviant: kousek másla, domácí chléb, jablíčka, hrušky.

V roce 1950, kdy se rodina i doba poněkud stabilizovaly, začne můj tatínek Suk vykašlávat krev. Na rentgenu se objeví rakovinový nádor na plicích. Nevyléčitelný. Sanatoria, nemocnice, ale také střípky radosti: syn Josef se oženil a odstartoval úspěšnou houslovou kariéru. Je zřejmé, že vyrůstá do formátu světového houslisty. Růžena otěhotněla a v létě 1951 jsem se narodil já, půl roku před otcovou smrtí“²⁵

5.4 Houslista Josef Suk – vnuk Mistra Suka

Narodil se v roce 1929 a byl synem Ing. Josefa Suka a Marie Vlkové. Studoval v mistrovské škole houslisty Kociána a dále na pražské konzervatoři. V Praze roku 1954 okouznil hrou na housle a od té doby jeho koncertování rostlo. Od počátku šedesátých let byl sólistou České filharmonie, později se stal členem Pražského kvarteta a založil slavné „Sukovo trio“. Za svou činnost získal nejvyšší francouzské státní vyznamenání Řád čestné legie (obr. 24). Poslední neděli v květnu se pravidelně koná slavnost Sukovy Křečovice, jako vzpomínka na hudebního skladatele Mistra Josefa Suka. Houslista Josef Suk zde v tento den každoročně pořádal v kostele sv. Lukáše koncert. Zemřel 7. července 2011.

²⁵ Sedlčanský kraj, číslo 39/ročník 22, 19/10/2011, strana 8.

6 Křečovice po roce 1935

6.1 Německá okupace

V letech 1938 - 1945 byl náš stát ohrožován ze strany Německa. Okupace naší vlasti způsobila nucené emigrace i hromadné přesuny obyvatelstva. „14. března 1942 byla vydána vyhláška, podle níž se měla část Neveklovska stěhovat. Zatím to nebylo Neveklovsko celé. Ani se nemluvílo o výcvikovém prostoru, ale to mělo vbrzku následovat. Stalo se tak 25. dubna 1942. Vysídlovací kancelář sídlící v Netvořicích vydává vyhlášku, kde se již mluví o zřízení výcvikového prostoru a vyklizení území mezi Vltavou a Sázavou. Vystěhování probíhalo v několika etapách.“²⁶

Ve III. etapě 28. června 1943 vyšla vyhláška, nařizující vystěhování obce Křečovice a přilehlých vesnic. „Touto etapou došlo přibližně k dvouřetinovému vyklizení prostoru. Tento vyklizený prostor byl jako druhý „pás“, který byl vodorovně pod prvním. První pás, severní, byl první a druhá etapa, čtvrtá a pátá etapa pak tvořily poslední, jižní pás.“²⁷ Většina obyvatel se odstěhovala do nedaleké Živohoště, která nebyla zabrána. Jejich majetek byl vyvlastněn a musel zůstat na místě. S sebou si mohli vzít jen to nejn nutnější. Mobilíář kostela sv. Lukáše byl odvezen do Zdislavic. Na obsazeném území vznikl cvičební prostor včetně palebné zóny, využívající opuštěné domy jako terče.

Do zpustošené obce se lidé vrátili v roce 1945, kdy byla naše republika osvobozena. Společně s nimi se vrátil i pan farář Václav Klepš, který působil ve zdejší kostele od roku 1932. Po ukončení druhé světové války a nastěhování spoluobčanů do Křečovic obnovila organizace Sdružení katolické mládeže svoji činnost až do konce listopadu 1948.

6.1.1 Obrana národa

Tato rozsáhlá podzemní vojenská organizace (obr. 25), vedená generálem Kravákem, měla za úkol organizovat kádry ilegálních vojenských jednotek a zajišťovat pro ně zbraně a střelivo, provádět sabotáže v protektorátu i v Říši a přepravovat politické představitele, letce, vojáky i civilisty do zahraničí přes Polsko. Dále měla vytvořit

26 Almanach, ohlédnutí 1942-2012, editor: Václav Šmerák, text: ukázky kronik, dobového tisku, vzpomínky pamětníků, Krňany, Neveklov 2012, str. 47, celkem 207 stran, ISBN 978-80-260-2783-6.

27 Almanach, ohlédnutí 1942-2012, editor: Václav Šmerák, text: ukázky kronik, dobového tisku, vzpomínky pamětníků, Krňany, Neveklov 2012, str. 55, celkem 207 stran, ISBN 978-80-260-2783-6.

zpravodajskou síť s radiostanicemi pro vnitřní i vnější spojení, vybudovat bezpečnou kurýrní síť a vydávat a distribuovat ilegální tisk „V boj“. „*Její posláním byla příprava k vystoupení proti nacistům v příhodnou chvíli, převzetí moci, popřípadě nastolení vojenské diktatury. Někteří představitelé ON měli spojení s PVVZ a požadovali vedle odsunu Němců i reformy v oblasti sociální.*“²⁸

Ludvík Český (obr. 26), obyvatel Křečovic, vedl vojenský protinacistický zaměřený odboj pro Benešovsko, Vlašimsko, Sedlčansko a Neveklovsko. Narodil se 23. 8. 1887 v Křečovicích. Světovou válku prožil na italské frontě, ve které byl zajat. Poté vstoupil do československého zahraničního vojska bojujícího v Itálii. Po návratu zůstal ve vojenské službě. Jeho hlavním spolupracovníkem byl mjr. Průša, bývalý ruský legionář. Společně zorganizovali na Benešovsku prapor o čtyřech rotách s plnými četami a velitelským sborem. Od konce června 1939 společně s mjr. Voleveckým spolupracovali na získávání údajů o přesunech vojsk.

Dne 1. září 1939 došlo v celém protektorátu k rozsáhlému zatýkání rukojmích. 17. listopadu téhož roku byl proveden zákrok proti studentům, při kterém byly zavrženy všechny české vysoké školy. K vyražení Obrany národa došlo před vánocemi roku 1939, kdy byl zadržen generál Kravák při přechodu hranic z Karpat na Slovensko. Tím se dostalo gestapo i na stopu pplk. Českého a mjr. Průši, kteří byli zatčeni 14. února 1940. „*Statečný postoj zatčených při krutém vyšetřování (kromě podlitin na těle byly jim při bití proraženy ušní bubínky a poškozeny ledviny) uchránil další účastníky odbojové skupiny. Usvědčení vedoucí byli pak souzeni německým zvláštním a lidovým soudem. Podplukovník Český a major Průša byli odsouzeni k smrti (oba popraveni stětím 10. května 1943 v Berlíně.*“²⁹

Dne 24. května 1946 se uskutečnila v pražském chrámu sv. Víta zádušní mše za generála Kraváka a jeho popravené spolupracovníky (obr. 27).

6.2 Činnost obce po druhé světové válce

6.2.1 Přehled osob zvolených do funkce starosty obce

1940 – 1943 Antonín Mařík

1943 – 1945 vystěhování obce

1945 – 1990 o obec se stará místní národní výbor (MNV), v čele s předsedou

28 Památky středních Čech, Zdeněk Kárník, 1. vydání 1985, str. 107, celkem 315 stran, ISBN 42-006-85.

29 Podblanicko proti okupantům, Redigoval Jaroslav Charvát, Benešov u Prahy 1966, str. 64,65, celkem 316 stran, ISBN 21061940.53.

1990 – 2010 František Vondra

2010 Robert Nečas

6.2.2 Zlepšení dopravní situace v obci

V roce 1972 byla vystavěna cesta na Paseky a o šest let později silnice z Křečovic do Strážovic - směr Hořetice, Hodětice. V roce 1952 byla postavena garáž pro autobus ČSAD. Dnes vede Křečovicemi důležitá cesta z Prahy přes Neveklov, Křečovice, Sedlčany a dále do Týna nad Vltavou (obr. 28).

6.3 Sbor dobrovolných hasičů

„Za druhé světové války, kdy za účelem zřízení vojenského cvičiště zbraní „SS“ byla obec Křečovice vystěhována. Tak byl i zlikvidován hasičský sbor. Všechno nářadí, obě stříkačky a služební vůz bylo odvezeno pro útvary „SS“. Po skončení války a nastěhování se konala první znovuustavující schůze 4. října 1945 (poslední byla před vánoce 1943). Stříkačky a služební vůz se nacházely v dosti špatném stavu, bez hadic a nářadí. Ruční stříkačka ve Lhotkách, motorová na Chlumu a vůz ve Štětkovicích.“³⁰ Chyběli hadice i nářadí. Přesto sbor obnovil svoji činnost. Začal pracovat na opravách strojů a získání nového vybavení za příspěvků obce. V roce 1955 měl 25 členů s výzbrojí a 33 členů bez výzbroje. V letech 1962 - 1979 byla přestavěna usedlost u Šemberů na skladiště, kam bylo veškeré zařízení přestěhováno. V roce 1986 dostal sbor přenosnou motorovou stříkačku a roku 1994 mu zakoupil obecní úřad autocisternu s vodním dělem. Nová technika vzbudila větší zájem u mládeže, a tak vzniklo nové soutěžní družstvo. V okrskové soutěži zvítězilo v roce 1998, 1999 a 2000. Do této činnosti se v dalších letech zapojili i jejich mladší kolegové.

30 Střípky z historie Křečovic, vydal Obecní úřad v Křečovicích v roce 2000, Pavel Novotný, str. 52, celkem 112 stran.

6.4 Založení nových organizací a družstva

6.4.1 Československý červený kříž v Křečovicích

Až do vystěhování Křečovic v roce 1943 fungovala u křečovických hasičů samaritánská stráž, jejímž úkolem bylo poskytovat první pomoc. Po skončení světové války v roce 1945 přistoupila do stráže ještě paní Marie Kabylová, ale o tři roky později byla stanice zrušena. V roce 1947 byl založen nový spolek Československý červený kříž v Křečovicích do kterého se přihlásilo 45 členů. Předsedou skupiny ČSČK v Křečovicích byl zvolen Václav Šťastný. Dne 12. února 1957 v něm vznikla zdravotní skupina, která absolvovala školení a zkoušky. Okresní výbor vybavil družinu stejnokrojem a výzbrojí. Družina se později zúčastňovala hromadných soutěží jak v Sedlčanském tak v Benešovském okrese. V souvislosti s 50. výročím ČSČK byl Křečovické družině roku 1969 předán diplom s pamětní medailí od ústředního výboru ČSČK v Praze. Dnes je Český červený kříž národní společností v rámci Mezinárodního červeného kříže a Červeného půlměsíce v České republice.

6.4.2 Tělovýchovná jednota Vltavan Křečovice

Do roku 1939 nebylo v Křečovicích žádné hřiště, na kterém by si děti mohly kopat s míčem. Chlapci většinou hráli na návsi, kde docházelo k častému rozbití oken chalup. Poté byl za účelem zřízení fotbalového hřiště zapůjčen majitelem pozemek Na Vrbách. Po upravení pozemku v roce 1940 se mládenci zúčastňovali oblastních fotbalových soutěží, kvůli kterým museli jezdit do okolních vesnic na kolech. Soutěž byla přerušena v roce 1943, kdy bylo obyvatelstvo Křečovic kvůli II. světové válce vystěhováno. Po skončení války se opět začalo hrát od podzimu roku 1945. V následujících letech byl fotbal v Křečovicích opět přerušen a pozemek hřiště byl místním JZD využíván k zemědělství. Na konci padesátých let začal pan J. Smolík trénovat kluky na louce Na Pískách. V šedesátých letech místní nadšenci obnovili zaniklé hřiště a roku 1962 vznikl oddíl kopané s názvem Tělovýchovná jednota Vltavan Křečovice, jejímž předsedou se stal pan Josef Senft. V roce 1973 byl založen v rámci TJ jezdecký oddíl. Mužstvo dospělých hrálo TV třídu. Soutěží se účastnilo i družstvo žáků a dorostu. Členové oddílu pomohli v roce 1980 vybudovat hřiště u školy, na kterém jsou až doposud pořádány turnaje v nohejbale a v malé kopané. Od roku 1994 se hraje III. Třída. Vedle A mužstva hraje i B mužstvo, žáci

a dorost. V roce 2002 bylo utvořeno družstvo stolního tenisu pod vedením Vladislava Brejšky, které se až do současnosti účastní okrskových soutěží. Předsedou v roce 2003 byl zvolen Pan Jaroslav Hůlka a roku 2006 Pavel Pechač.

6.4.3 Myslivecké sdružení

Od roku 1948 je v Křečovicích provozována myslivost soukromými osobami a to buď vlastníky půdy nebo nájemníky honiteb. V Křečovicích to byl Ing. Josef Suk. Teprve v padesátých letech vzniklo Myslivecké sdružení, které provozovalo myslivost v obcích Hořetice, Šebáňovice, Strnadice, Suchdol a Křečovice. Byla mu pronajata budova Sokolova Hořetice. Předsedou tohoto sdružení byl Josef Vršecký ze Šebáňovic a mysliveckým hospodářem Josef Lébl ze Strážovic.

V roce 1962 vzniklo Myslivecké sdružení „Vltavan Krchleby“ sloučením honiteb v obcích Krchleby a Nahoruby. V roce 1964 se toto sdružení sloučilo s Křečovicemi, které se oddělily od „Sokolova Hořetice“. Předsedou se stal Karel Šobíšek z Nahorub a mysliveckým hospodářem byl Josef Šimek z Křečovic. Od roku 1968 – 1998 byl předsedou Antonín Mařík a po něm V. Svoboda. Po odstoupení Josefa Šimka se stal mysliveckým hospodářem Miroslav Roubík. V současnosti pracuje jako předseda sdružení pan Roman Radosta.

6.4.4 JZD Mír Neveklov

V roce 1948 se stává vedoucí politickou silou Komunistická strana Československa, která preferovala společné vlastnictví výrobních prostředků. „*Cesta k socialismu vedla přes dobrovolné zakládání zemědělských družstev – JZD. Dne 23. února 1949 byl přijat zákon o JZD v Národním shromáždění a před KSČ vyvstal nesnadný úkol přesvědčit rolníky o tom, že jiná cesta vpřed než zakládání družstev neexistuje.*“³¹ Po vyhlášení družstevního zákona byl vyvíjen tlak na sdružování soukromých zemědělců do Jednotných zemědělských družstev. 30. srpna 1949 vzniklo v Křečovicích družstvo prvního typu. Členové si společně nakoupili stroje a pomáhali si v době špičkových prací. Jinak každý pracoval ve vlastní režii. Stroje se půjčovali za fixní poplatek. Díky finanční podpoře Strojní traktorové stanice z Tloskova, mohlo v roce 1952 vzniknout družstvo

31 Památky středních Čech, Zdeněk Kárník, 1. vydání 1985, str. 120, celkem 315 stran, ISBN 42-006-85.

třetího typu. Dobytek byl sveden do jedné stáje a členové pracovali na poli společně. Předsedou se stal řídicí učitel Nováček. Ještě v tomtéž roce je po členské schůzi zvolen předsedou pan Antonín Mařík.

V roce 1954 začalo družstvo stavět drůbežárnu na Drahách a o tři roky později byl dostavěn vepřín. Usedlost u Váňů byla přestavěna na kanceláře JZD a MNV. V roce 1966 byl uveden do provozu 4 řady kravín pro 174 kusů dojnic. V polovině roku 1967 došlo ke sloučení s částí družstva Zádolí, které se dostalo do likvidace. V roce 1969 sdružovalo družstvo 120 bývalých zemědělských usedlostí a vlastnilo 13 kolových traktorů, 2 pásové, 4 kobajny SK, 2 kombajny ŽM a další menší stroje. Od 1. ledna 1972 se sloučilo s JZD Hořetice. Družstvo dodávalo vepřové maso a krmení do Společného zemědělského podniku Mydlářka ve Strážovicích. V roce 1975 byla předána družstvu do užívání první čtyřbytovka v Křečovicích.

V roce 1976 bylo sloučeno JZD Vltavan Křečovice a JZD Mír Běllice s názvem JZD Mír Neveklov (obr. 29). Od roku 1949 - 1958 je tedy JZD Mír Neveklov sloučen z 16 dřívějších JZD. Roku 1977 byla zahájena stavba skladu na obilí Bios. V dalších letech byla postavena hala na výkrm skotu, mechanizovaný skleník, sklad brambor s třídírnou a silážní žlab. Na konci roku 1989 je vyvíjen opačný tlak, kdy se prioritou stává soukromé vlastnictví výrobních prostředků. Členové družstva mohli soukromě hospodařit.

6.5 Významné památky

6.5.1 Kostel sv. Lukáše

Barokní kostel (obr. 30) z první poloviny 18. století se nachází nad návsi, kde je vstup na hřbitov přes hřbitovní bránu. Kostel je obdélný, jednolodní (obr. 31) a je umístěn jen pár metrů od této brány. Kolem něj je vydlážděna cesta, která ho odděluje od hřbitova. Po ní se dostaneme k hlavnímu vchodu do kostela, před kterým můžeme spatřit, kromě náhrobku významného hudebního skladatele Josefa Suka i kněžskou hrobku, v níž leží duchovní správci kostela. *„Do jižní dlouhé zdi kostela (vpravo při vstupu na hřbitov od brány na návsi a na zdi vpravo od bočních dveří do kostela) je vsazena kamenná plastika slunečního boha, údajně keltského původu. Zamyšlená protáhlá tvář s naznačenými očima, ušima, nosem a ústy je zobrazena na pozadí kruhu silných paprsků, složených z celkem devět mohutných trojúhelníků. Podle Radko Šariče a Petra Štěpánka jde s velkou pravděpodobností o kamennou stélu, která byla kdysi zabudována do zdi*

a dnes ji z větší části kryje silná omítka.“³² Na levé straně kostela je pravoúhlým presbytář se sakristií. Nad hřbitovní bránou se nachází vjezd na prostranství fary, ze které vede cesta na farní zahradu i na hřbitov. Z většiny je farnost obehnaná zdí.

Během nacistické okupace, která začala v roce 1939, se Křečovice stěhovaly a mobiliář kostela byl odstěhován do Zdislavic. Obyvatelé Křečovic se vrátili domů až po jejím skončení v roce 1945. Společně s nimi se vrátil i pan farář Václav Klepš, který působil v kostele od roku 1932. V roce 1974 byl křečovický kostel v zuboženém stavu. Musela proběhnout generální oprava fary, aby se mohl nastěhovat nový farář. Od 1. července 1974 až do 17. června 1997 působil v křečovickém kostele mons. Jaromír Korejs. Brigádníci i firmy průběžně pracovaly na opravách fasád kostela, fary a okolí. Hřbitovní brána byla zrenovována a ozdobena reliéfní deskou se sv. Lukášem (obr. 33), kterou zhotovil sochař Sucharda a na farní zahradě byla v roce 1981 postavena kaplička se sochou sv. Jana Nepomuckého. V roce 1983 zemřel varhaník Josef Plachý a na jeho místo nastoupila Marie Neradová. Za nemocného faráře převzal 1. července 1997 funkci pan J. Dlouhý. Z důvodu jeho přeložení do farnosti ve Vlašimi působí v kostele od roku 2003 nový farář P. Kazimierz Duš, který pochází z Polska z Tarnovské diecéze.

6.5.1.1 Vnitřní vzhled a výzdoba kostela

Po vstupu do kostela se nad hlavami rozprostírá obloukový kůr. V letech 1895 – 1906 působil v kostele kněz pan Alois Dostál - český spisovatel (obr.34), který na něj zakoupil nové jednomanuálové varhany od Em. Šimona Petra z Prahy. Hrál na ně Josef Suk i Antonín Dvořák. V roce 1907 pořídil pan farář Josef Krouza nový hlavní oltář a kazatelnu se sochou pastýře (obr. 35), které vytvořila firma Sucharda a synové. Za oltářem se nachází obraz sv. Lukáše. Nad ním je obraz Nejsvětější Trojice a po stranách obrazy sv. Václava a sv. Ludmily. V roce 1895 vytvořil Martin Dvořák z Vlkonic boční oltáře zasvěcené sv. Antonínu a sv. Vojtěchovi.

V roce 1955 nechal kněz Jan Chvátal provést elektrizace kostela. V květnu 1968 byl zřízen elektrický pohon zvonů kostela a v říjnu první elektrický ventilátor pro varhany. V roce 1969 bylo dokončeno elektrické osvětlení pomocí reflektorů a instalováno rozhlasové zařízení. Mons. Jaromír Korejs pořídil v roce 1975 nové obrazy křížové cesty,

32 Toufar Pavel, Záhadné Sedlčansko - Tajemnou českou krajinou, str. 176, celkem 269 str., ISBN 80-86231-27-5.

kteří jsou zavěšeny na zdi nad lavicemi. O čtyři roky později nechal zhotovit nový obětní stůl a sedačky pro kněze a ministranty. V roce 1997 za kněze Jana Dlouhého přibýlo 6 lavic a bylo vytvořeno nové schodiště ke kazatelně.

6.5.2 Památník Josefa Suka

„V severozápadní části návsi stojí, ukryt za moderním a nevzhledným objektem prodejního střediska, rodný dům s pamětní síní Mistra Suka (přístupná je celoročně mimo pondělí v době od 10 do 17 hodin).“³³ Řídící učitel Josef Suk zde postavil na pozemku usedlosti č.p. 3 pro svého syna vilku v italském stylu (obr.36). Byly v ní tři místnosti s nejnětějším příslušenstvím. Skladatel měl tak vlastní pracovnu s klavírem, kde mohl v klidu komponovat. Po smrti Mistra vytvořil jeho syn z vily muzeum (obr. 37). Během války rozvezl z muzea památky do pražského bytu v Lublaňské ulici a na vltavskou samotu Moráň. Po válce je opět přivezl zpět a zpusťou vilu opravil. V roce 1951 se ujala správy vily Společnost Antonína Dvořáka, později Muzeum Antonína Dvořáka – pobočka Národního muzea v Praze. Strážkyně Sukova muzea se stala druhá manželka Ing. Suka Růžena Suková. V souvislosti s pátým výročí úmrtí Mistra Josefa Suka dne 24. května 1940, byla na Sukově domku zasazena pamětní deska s nápisem: „Zde žil a tvořil český skladatel Josef Suk, jeho památce věnuje p. s. Suk v Pardubicích“.

6.5.3 Rodná světnička Mistra Josefa Suka

Nachází se v Základní škole Josefa Suka a Mateřské škole Křečovice (obr. 38). Obec Křečovice za pomoci finančních prostředků vnuka Mistra Josefa Suka provedla úpravy této světničky a zajistila přístup přes křečovický hřbitov.

6.5.4 Sukova alej

3. dubna 1938 v souvislosti s oslavou 20. výročí vzniku Československé republiky byla provedena slavnostní výsadba aleje (obr. 39). Slavnostní průvod se šel od školy až na Draha, na východní okraj obce. V čele byla nesena státní vlajka. Na místě proběhl

33 Toufar Pavel, Záhadné Sedlčansko - Tajemnou českou krajinou, str. 176, celkem 269 str., ISBN 80-86231-27-5.

slavnostní projev a poté žáci společně s hasiči vysadili alej 17 lip a 8 ořešáků. Starostovi obce panu Maříkovi bylo předáno opatrovnictví této aleje.

Během následujících dnů se začaly na místo dovážet kameny s názvy jednotlivých děl Mistra Josefa Suka, které byly umístěny podél aleje mezi stromy. Pochází jednotlivě ze Sedlčan, Chlumu, Vysokého Chlumce, Křečovic, Živohoště, Neveklova, Sv. Jána, Prahy a od města Pardubice. Poté se započalo se stavbou mohyly (obr. 40) na konci aleje na místě, kde Suk rád sedával. Kvůli novým plánům stavby byly práce pozastaveny. Mohyla (obr. 40) byla dokončena 25. května 1940 panem Chomátem ze Šebáňovic a panem Beranem z Křečovic. Na mohyly byl umístěn nápis: „Hudba je toliko jako modlitba“.

6.6 Vymezení, poloha obce a geologické poměry

Obec Křečovice se nachází ve Středočeském kraji asi 50 km jižně od hlavního města Praha. Spadá do správního obvodu obce s rozšířenou působností Benešov (obr. 41), pod správní obvod pověřeného obecním úřadem Benešov. V roce 1976 vznikla sloučená obec Křečovice s osadami: Živohošť, Nahoruby, Vlkonice u Neveklova, Křečovice u Neveklova a Hořetice. Jejimi dalšími částmi jsou: Brdečný, Hodětice, Hůrka, Krchleby, Lhotka, Poličany, Skrýšov, Strážovice a Zhorný.

Značnou část Neveklovska zaujímá komplex hlubinných vyvřelin Středočeského plutonu. „*Nalézají se zde izolované okrsky vrstev z doby starohor a starších prvohor, což jsou tzv. Středočeské metamorfované ostrovy, které představují zbytky hornin bezprostředně sousedících se středočeským plutonem, jímž byly kontaktně přeměněny. V obci Křečovice se jedná o křečovický „ostrov“.* Nejrozšířenějšími horninami v tomto ostrově jsou migmatity se zbytky rohovců.“³⁴

6.7 Vodstvo

6.7.1 Křečovický potok

V roce 1985 byl Křečovický potok (obr. 42) vyhlášen přírodní památkou. Lokalitu spravuje Pozemkový spolek pro přírodu a památky Podblanicka, sídlící ve Vlašimi. Protéká mokřinatými údolními loučkami a jeho rozloha činí 6,6 hektaru. „*V místě se vysk-*

³⁴ Benešovsko – Podblanicko, Josef Petráň s autorským kolektivem, 1985, I. vydání, str. 15, celkem 366 stran, ISBN 54-008-85.

tuje zajímavá flora řas, ale také vzácní živočichové, jejichž výskyt je typický pro místa s čistou vodou, jako jsou rak říční, ploštěnky, blešivci a některé druhy pošvatek.“³⁵ Teče do Krchlebského potoka, který se dále vlévá do potoku Mastník.

Stojí na něm tři mlýny, které patřily pod obec Křečovice. První „Hájek“ se nachází pod Suchdolem a patřil panu Janu Lhotákovi. Druhý mlýn u Granátku stojí ve Skrýšově a jeho posledním majitelem byl František Adam. Třetí Křečovický mlýn č. p. 20 (obr. 43, 44) se nachází přímo v obci Křečovice a patřil panu Kalinovi.

6.7.2 Vodní nádrže

V Křečovicích se nacházejí dvě větší vodní nádrže (obr. 45). Jedna byla vybudována v roce 1964 ve východní části obce nazvané Na Drahách, a druhá roku 1972 před Základní školou Josefa Suka. Děti se sem chodí v létě rády koupat a v zimě využívají tato místa k bruslení. Nádrž před školou využívají i místní hasiči.

6.8 Obyvatelstvo

Tab. 1: Přehled počtů obyvatelstva³⁶

	1930	1950	1970	1980
Křečovice	285	221	230	251
Lhotka	20	11	5	1
Skrýšov	62	43	43	31
Zhorný	51	51	44	32

1990 - Křečovice, Skrýšov, Zhorný: 322

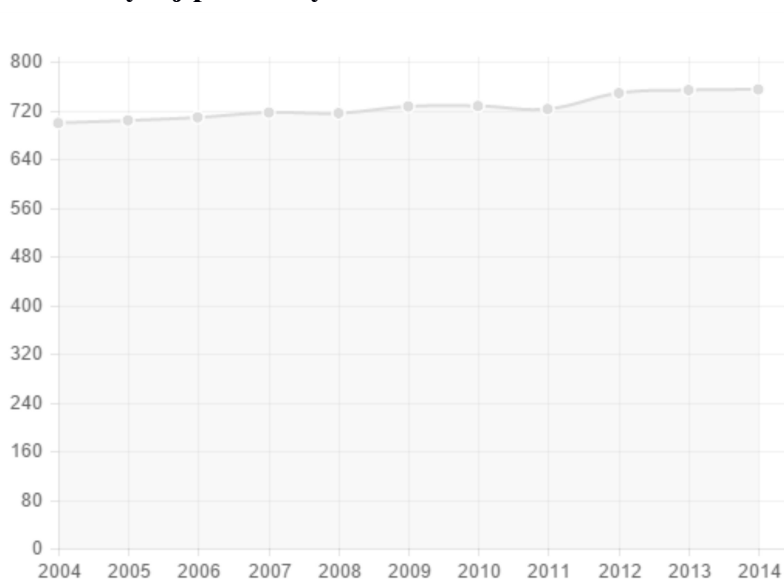
1999 - Křečovice, Skrýšov, Zhorný: 337

V roce 2014 bylo v Křečovicích evidováno 754 obyvatel. Z grafu (graf 1) je patrné, že od roku 2004, s výjimkou roku 2011, počet obyvatel nepatrně stoupá. Převažuje česká národnostní skupina, ale žije zde i několik Slováků.

35 Toufar Pavel, Záhadné Sedlčansko - Tajemnou českou krajinou, str. 177, celkem 269 str., ISBN 80-86231-27-5.

36 Střípky z historie Křečovic, vydal Obecní úřad v Křečovicích v roce 2000, str. 64 a 65, celkem 112 stran.

Graf. 1: Vývoj počtu obyvatel od roku 2004

Zdroj: www.obyvateleceska.cz/bene%C5%A1ov/k%C5%99e%C4%8Dovice/529991

6. 9 Služby a obchody

6.9.1 Podací pošta Křečovice

Za poštmistrové Boženy Chválové (v roce 1937) byla křečovická pošta vrácena zpět do domu pana Šťastného č. 50. Zde zůstala až do 31. prosince 1943, kdy byla zrušena z důvodu vystěhování obce. Znovu byla otevřena v roce 1945. Významné změny nastaly v roce 1988, kdy se křečovická pošta stala satelitní poštou pošty Neveklov s tím, že zdejší pošta byla jen poštou podací. Do celého obvodu zdejší pošty doručovaly zásilky pracovníce autopošty z Neveklova. V současné době je pošta umístěna v budově č. 59 (obr. 29) na návsi vedle kostela.

6.9.2 Pohostinství

Dosavadní hostinec „U Stehlíků“ byl v roce 1966 přestavěn na nové pohostinství. Investorem se stala LSD Jednota, a Družstvo Stavba z Kladna zajistilo materiál. S bouráním se začalo 16. června 1966. O rok později byla stavba dokončena (obr. 46). Vedoucím pohostinství se sálem se stal pan Josef Pálek. Dnes objekt vlastní soukromé osoby.

6.9.3 Prodejna potravin

Na začátku 19. st měl místní krám v pronájmu pan František Vogl. V roce 1966 byla prodejna v havarijním stavu, a tak byla zbourána a přestavěna na novou. První panelová prodejna na okrese byla slavnostně otevřena dne 14. prosince 1967. Později byla prodána Jednotě Benešov. V roce 1996 otevřela obchod s potravinami paní Renata Průšová (obr. 47) .

6.10 Křečovice ve filmu

Obec Křečovice můžeme spatřit ve filmech „Vesničko má středisková“ a „Není sirotek jako sirotek“. Film Vesničko má středisková (obr. 49-54) natočil v letech 1984 – 1985 režisér Jiří Menzl podle scénáře Zdeňka Svěráka. Natáčení probíhalo v samotných Křečovicích, ale i v širokém okolí. Ve filmu hrálo spoustu vynikajících herců, jako např. Rudolf Hrušínský, Zdeněk Svěrák, Marián Labuda, Libuše Šafránková a další. Zahráli si i místní obyvatelé. *„Venkovská společnost je vnitřně soudržná, dokáže ochránit svého prostáčka Otíka (János Bán) před nástrahami velkoměsta. Na vesnici stále žije lidová moudrost, jak dokládá třeba postava doktora Skružného (Rudolf Hrušínský). Historický čas se s venkovem míjí, stopy „velkých“ dějin zde chybí. V životě vesničky se opakují „malé“ události. I přes komické prvky navazuje filmový obraz na tradiční pojetí vesnice jako idyly.“*³⁷

Film Není sirotek jako sirotek (obr. 55-58) vznikl v roce 1986 za režie Stanislava Strnada. Účinkuje zde např.: Ondrej Havelka, Vlastimil Brodský, Josef Bláha, Robert Vrchota...

6.11 Znak obce Křečovice

Znak obce je šikmo rozdělen na dvě pole. V horním stříbrném poli je zobrazena rostlina střevíčník překřížený červenými houslemi. Spodní modré pole je vodorovně rozděleno dvěma stříbrnými břevny a vyobrazen zlatý chrt s červeným obojkem a jazykem.

37 Dějiny ve filmu: film ve výuce dějepisu , Kamil Činátl, Jaroslav Pinkas a kolektiv, 1. vydání, 2014, str. 187, celkem 249 stran, ISBN 978-80-87912-11-9.

7 Multimediální výukový program

Multimediální výukové projekty jsou vypracované v programu Notebook Software 10 určený pro interaktivní tabuli. Jsou zpracovány na CD, který je součástí přílohy. Do přílohy na ukázkou je zařazeno několik slidů³⁸ z těchto projektů. V prvním projektu pod názvem „Obec Křečovice“ je průvodcem postavička chlapce Pavla. Podle mapy trasy putuje obcí a zastavuje se na 5 stanovištích, které prostupují historií i současností tohoto kraje. Údaje jsou doplněny různými obrázky nebo fotografiemi. V závěru jsou procvičovací úkoly k upevnění učiva a prověření znalostí. Ve druhém projektu nazvaném „Rodina Mistra Josefa Suka“ Pavel seznamuje děti s životem hudebního skladatele Josefa Suka, jeho otce (pana řídícího), syna i vnuka. Zmiňuje se o místech, kde bydleli, a jejich činnosti v obci.

Ke každému projektu je vypracována metodická příručka pro učitele, která dává rady, nápady i náměty, jak s nimi pracovat. Každý ji může podle svého doplňovat, kombinovat nebo obměňovat. V metodických příručkách je navržen výlet do probírané oblasti, kterého by se žáci měli před prací s interaktivní tabulí zúčastnit. Při práci s multimediálním projektem si sami vytváří portfolio, do kterého zařazují informace, obrázky a zajímavosti k danému tématu.

V multimediálním výukovém programu na sebe jednotlivé projekty nenavazují. Mohou být zařazeny do výuky podle tématu, který učitel probírá. Tento program může být rozšířen o další projekty, které souvisí s poznáváním této obce a obohatí tak výuku vlastivědy.

7.1 Metodika práce na projektech

První projekt je pojmenován „Obec Křečovice“ (slide č. 1). K němu byla přidána fotografie znaku obce a postavička chlapce Pavla, který se stal průvodcem po celé naučné trase. Dále byla vybrána vhodná mapa (slide č. 2) s označením daných stanovišť. Podle této mapy byl nakreslen plán trasy (slide č. 3) a jednotlivá zastavení – památky. Po kliknutí na obrázek památky se otevře slide s pojmenováním zastávky a s vypracovanými údaji k danému tématu. Pro návrat na plánek trasy je zapotřebí kliknout na název zastávky. První

38 Stránky projektů

zastávka, která byla pojmenována „Rodná světnička Josefa Suka“ (slide č. 4), seznamuje s bydlištěm pana řídícího křečovické školy. Slide je doplněn o Pavla, který sděluje žákům další informace o světničce. Kliknutím na fotografii se obrázek zvětší na nové stránce. Druhá zastávka s názvem „Kostel sv. Lukáše“ (slide č. 5) obsahuje zajímavé informace o historii kostela a ukazuje jeho spojitost s hudebním skladatelem Josefem Sukem. Pavel přibližuje žákům slavnost Sukovy Křečovice, která se zde každoročně pořádá. Žáci se opět můžou blíže podívat na obrázky, pokud na ně kliknou. Třetí zastavení „Pomník na návsi“ (slide č. 6) je zaměřen na 1. sv. válku a v souvislosti s ní i výstavbu pomníku, na kterou se Pavel žáků ptá. Námětem čtvrtého zastavení „Památník Josefa Suka“ (slide č. 7) je křečovické muzeum. Text byl doplněn fotografiemi z daného místa a Pavlem, který hovoří o jeho vzniku a původu. Poslední páté zastavení „Sukova alej“ (slide č. 8) hovoří o výstavbě aleje a postavení Sukovy mohyly na jejím konci. Kliknutím na notu si žáci mohou poslechnout ukázkou z díla hudebního skladatele Josefa Suka. Do závěrečného slidu byl vložen Pavel, který se loučí a zve na procvičovací úkoly, které slouží k upevnění učiva. Do této části projektu byl zařazen jednoduchý kvíz (slide č. 9), otázky s odpověďmi v balóncích (slide č. 10) a přetahování jednotlivých výrazů do příslušné skupiny (slide č. 11).

Druhý projekt je pojmenován „Rodina Mistra Josefa Suka“ (slide č. 12). Zabývá se životem Mistra, jeho otce, syna i vnuka. Pavel opět provází celým projektem. Kliknutím na jednotlivé fotografie ve slidech se obrázky zvětšují. Na druhou stranu projektu byl vložen rodokmen Josefa Suka (slide č. 13) a Pavel, který žákům vysvětluje význam a princip rodokmenu. Kliknutím na text Josef Suk – řídící učitel se objeví stejnojmenná stránka (slide č. 14) s hlavními údaji ze života otce hudebního skladatele. Místo kde žil blíže přibližuje Pavel. Pro návrat na stránku s rodokmenem stačí kliknout na jednotlivé názvy slidů. „Mistr Josef Suk“ (slide č. 15) představuje život samotného skladatele. Seznamuje s významnými díly a na další se ptá Pavel. Ing. Josef Suk (slide č. 16) popisuje život syna hudebního skladatele Josefa Suka. Díky němu vzniklo z vilky v Křečovicích muzeum, o kterém nás blíže informuje Pavel. Téma Josef Suk – houslista (slide č. 17) popisují život vnuka hudebního skladatele Josefa Suka. Na této stránce se Pavel se žáky loučí, zve na procvičovací úkoly a těší se na další setkání. Do této části byl zařazeno cvičení s přiřazování výrazů k jednotlivým obrázkům (slide č. 18), pexeso (slide č. 19) a jednoduchý kvíz (slide č. 20).

7.2 Metodická příručka pro učitele

Metodická příručka vede žáky k tomu, aby dovedli pozorovat věci a jevy, které je obklopují, učili se je pojmenovávat, popisovat, vyprávět o nich a orientovat se v okolním světě. Východiskem poznání je skutečné pozorování okolí, které navazuje na zkušenosti a poznatky dětí. V metodické příručce jsou rady a náměty, jak pracovat s multimediálním projektem. Dají se různě kombinovat, doplňovat nebo vybírat z daných možností. Projekt je zpracovaný tak, aby byl pro žáky zajímavý, aby je aktivoval k činnosti a vhodnou formou jim předal nové poznatky. Je určen ke zpestření výuky vlastivědy, především pro školy v tomto regionu a pro ty, co se zajímají o krásná místa naší vlasti. Uvedené způsoby zpracování projektu a práce dětí jsou jednou z možností ztvárnění tohoto tématu. První částí projektu je celodenní výlet nebo vycházka do probíraného místa. Ve druhé části dochází ke sledování připraveného projektu na interaktivní tabuli a současně dochází k vypracování portfolia, které poslouží k zobecňování poznatků, jejich utřídění, k rozvoji vyjadřovacích schopností a k osvojování nových pojmů. Je to krátkodobý projekt v rozmezí jedné hodiny týdně, uskutečněný v jednom měsíci.

Multimediální projekt je určen k obohacení učiva ve výuce vlastivědy ve vzdělávací oblasti „Člověk a jeho svět“, k tématickému okruhu „Místo, kde žijeme“, „Lidé a čas“ a „Rozmanitost přírody“. V tématickém okruhu „Místo, kde žijeme“ projekt vymezuje tyto očekávané výstupy: žák se řídí zásady bezpečného pohybu a pobytu v obci a v přírodě, rozlišuje mezi základními typy map a plánů, vyhledává jednoduché údaje a zprostředkovává ostatním zkušenosti, zážitky a zajímavosti z cest. V tématickém okruhu „Lidé a čas“ projekt vymezuje tyto očekávané výstupy: žák využívá informačních zdrojů pro pochopení minulosti a srovnává způsob života a práce předků v minulosti a současnosti. V tématickém okruhu „Rozmanitost přírody“ projekt vymezuje tyto očekávané výstupy: žák nachází souvislosti mezi konečným vzhledem přírody a činností člověka a hodnotí některé aktivity člověka v přírodě. Významnou a nedílnou součástí projektu jsou průřezová témata, která reprezentují aktuální problémy současného světa.

V projektu je naplněna osobnostní a sociální výchova, výchova demokratického občana a environmentální výchova. V projektu jsou rozvíjeny mezipředmětové vztahy k českému jazyku, přírodovědě, výtvarné výchově, hudební výchově, tělesné výchově a pracovním činnostem. Hodnocení žáků probíhá během celého projektu. Na závěr žáci sami vyhodnotí výsledky své práce na projektu.

7.2.1 Metodická příručka k projektu - Obec Křečovice

Metodická příručka

Obec Křečovice

První část projektu

Vycházka obcí Křečovice

Začátek: Základní škola Josefa Suka a mateřská škola Křečovice

Konec: Sukova alej

Délka: 1,5 km

Počet zastávek: 5

Náročnost: lehká

Čas: cca 2 hod

Vhodné období: duben – květen

Cíl: žáci přímým pozorováním získávají nové poznatky a zážitky, zajímají se o historii obce, prohlíží si památky a shromažďují materiál pro další práci ve třídě

Příprava učitele: znalost obce Křečovic, promyšlení organizace výletu

Příprava žáků: vzbuzení zájmu, oznámení cíle, pomůcky, seznámení s úkoly a činnostmi, vhodné oblečení a obutí

Provedení výletu: rozvržení času, zajištění bezpečnosti žáků

Využití výletu: multimediální projekt na interaktivní tabuli

Druhá část projektu

Multimediální projekt na interaktivní tabuli.

Vytvoření vlastních portfolií žáků.

Obec Křečovice vás vítá

Učitel (U): spustí projekt na interaktivní tabuli, klikne na průvodce (malý chlapec jménem Pavel), který se dětem představí, vyhodnotí celodenní výlet

Žáci (Ž): založí portfolio - název projektu, datum zahájení, doplnění obrázkem (co mě nejvíce zaujalo na výletě)

Mapa trasy:

U: vysvětlí žákům co je zobrazeno na mapě, ukáže zvýrazněná čísla (zastávky) a zadá další úkoly

Ž: říkají a popisují trasu, na interaktivní tabuli vyznačují barevným fixem cestu, k číslům doplňují jednotlivé názvy objektů (zastávek), zakreslují a popisují údaje do okopírované mapy

Plánek trasy:

U: objasní zjednodušení části mapy, ukáže nákres cesty a vysvětlí význam plánu (kliknutím na číslo, otevře jednotlivá zastavení)

Ž: nakreslí plánek s jednotlivými zastaveními a nejdůležitějšími orientačními body

1. Světnička Josefa Suka:

U: pohovoří o výuce dětí na škole během působení Josefa Suka (jako podučitele i řídícího), o bytu kde žil, připomene narození hudebního skladatele Josefa Suka

P: kliknutím na Pavla, se žáci dozvědí další informace (přístupnost světničky pro veřejnost), kliknutím na fotografii, se obrázek zvětší

Ž: nakreslí obrázek školy a jejího okolí (výstava prací, později založí do portfolia)

2. Kostel sv. Lukáše:

U: připomene stručnou historii kostela (zakladatelé), spojitost rodiny Suků s kostelem

P: kliknutím na Pavla se žáci dozvědí o slavnosti Sukovy Křečovice

Ž: vytvoří plakát libovolné věci, kterou viděli v kostele (obrázek, základní informace, k čemu slouží, kde se nachází, u obrazů, soch – kdo je zobrazen ...)

3. Pomník na návsi:

P: kliknutím na Pavla – otázka na žáky zda vědí, proč je na návsi postaven pomník

Ž: odpovídají na zadanou otázku

U: pohovoří o průběhu 1. světové války v obci, výstavbě pomníku, kliknutím na plochu zobrazí podrobnější informace

4. Památník Josefa Suka

P: kliknutím na Pavla se žáci dozvědí informace o vilce Josefa Suka a zřízení muzea

Ž: provedou následnou reprodukci slyšeného

U: kliknutím na plochu se zobrazí informace

5. Sukova alej

U: pohovoří o výsadbě aleje a postavení mohyly, kliknutím na notu pustí žákům ukázkou Sukovy skladby, zadá úkol vyhledat jednotlivé názvy Sukových děl vyrytých na kamenech, umístěných podél aleje

Ž: vyhledávají informace v literatuře a na PC, společně vytváří velký plakát Sukovy aleje s kameny a mohylou

P: kliknutím na Pavla se chlapec rozloučí se žáky

Závěr

Pro žáky je připraveno opakování formou interaktivních her (kvíz, balónky, přiřazování...)

7.2.2 Metodická příručka k projektu – Rodina Mistra Josefa Suka

Metodická příručka

Rodina Mistra Josefa Suka

Rodina Mistra Josefa Suka

První část projektu

Návštěva Sukovy světničky a muzea

Začátek: Základní škola Josefa Suka a mateřská škola Křečovice

Konec: Muzeum Josefa Suka

Délka: 1 km

Počet zastávek: 2

Náročnost: lehká

Čas: cca 1 hod

Vhodné období: duben – květen

Cíl: žáci přímým pozorováním získávají nové poznatky a zážitky, zajímají se o život Josefa Suka, prohlíží si památky a shromažďují materiál pro další práci ve třídě

Příprava učitele: znalost života Josefa Suka ve světničce a vilce, zajištění otevření Sukovy světničky a muzea

Příprava žáků: vzbuzení zájmu, oznámení cíle, pomůcky, seznámení s úkoly a činnostmi, vhodné oblečení a obutí

Provedení výletu: rozvržení času, zajištění bezpečnosti žáků

Využití výletu: multimediální projekt na interaktivní tabuli

Druhá část projektu

Multimediální projekt na interaktivní tabuli.

Vytvoření vlastních portfolií žáků.

Rodina Mistra Josefa Suka

Učitel (U): spustí projekt na interaktivní tabuli, klikne na průvodce (malý chlapec jménem Pavel), který se dětem představí, vyhodnotí celodenní výlet

Žáci (Ž): založí portfolio - název projektu, datum zahájení, doplnění obrázkem – co mě zaujalo na vycházce

1. Rodokmen:

U: zeptá se žáků co je zobrazeno na slidu

P: kliknutím na Pavla, se žáci dozvědí co je to rodokmen

Ž: nakreslí svůj rodokmen

2. Josef Suk – řídicí učitel:

U: poví žákům o životě pana řídicího, o postavení světničky a vilky

P: kliknutím na Pavla se žáci dozvědí o důvodu postavení světničky a vilky

Ž: vytvoří plánec trasy k Sukově světničce

3. Mistr Josef Suk:

U: otázka – zda žáci vědí něco Mistrovi

Ž: má za úkol vytvořit myšlenkovou mapu

U: kliknutím na plochu se zobrazí informace, vypráví o životě Mistra Josefa Suka

P: kliknutím na Pavla: otázka – zda žáci znají ještě jiné hudební skladatele

Ž: odpovídá na zadanou otázku

4. Ing. Josef Suk

P: kliknutím na Pavla se žáci dozvědí informace o muzeu a životě Ing. Josefa Suka

Ž: provede následnou reprodukci slyšeného

U: kliknutím na plochu se zobrazí informace

5. Josef Suk - houslista

U: pohovoří o životě Josefa Suka

Ž: vyhledávají informace v literatuře a na PC, společně vytváří velký plakát hudebních nástrojů

P: kliknutím na Pavla se chlapec rozloučí se žáky

Závěr

Pro žáky je připraveno opakování formou interaktivních her (kvíz, pexeso, přiřazování...)

8 Závěr

Hlavním cílem diplomové práce bylo vytvoření multimediálního výukového programu, sloužícího pro výuku tématu „Obec ve které žiji“ ve vlastivědě na 1. st. ZŠ. Jedná se o obec Křečovice, se zaměřením na život hudebního skladatele Josefa Suka, který se významně podílel na jejím rozvoji. V práci byl nejdříve zpracován historický vývoj obce a místní školy, život rodiny Suků (rodáků z Křečovic) a vlastivědná charakteristika. Na ni navazuje praktické zpracování některých témat. Vybrala jsem si „Obec Křečovice“, kde se žáci mohou seznámit s památkami obce, a „Rodinu Mistra Josefa Suka“. Obě témata byla vytvořena v multimediálním programu s použitím na interaktivní tabuli. Tyto dva projekty mohou být doplňovány dalšími okruhy, které rozšíří a doplní poznatky o tomto kraji. V práci byly splněny požadavky Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání.

Myslím si, že jsem stanovené cíle své diplomové práce splnila a vytvořila tak první projekty o obci Křečovice, které obohatí výuku vlastivědy na 1. stupni ZŠ. Základním předpokladem využití projektů je interaktivní tabule, která se stává v dnešní době velice oblíbenou učební pomůckou. Věřím, že zpracované materiály využijí nejen já, ale i ostatní učitelé, kteří vyučují vlastivědu, a ti kteří se zajímají o krásná místa naší vlasti.

9 Resumé

This thesis called „Josef Suk and his Křečovice“ is complete home study characteristics of the researched area. It aimed in its theoretical part at the historical events and monuments, life of Suk's family, physical – geographic and social-geographic characteristics and other attractions.

I also devote to the Framework Education Programme for Elementary Education in my thesis, especiall to the educational areas and educational contents of the thematic areas „The place where we live“, „The people and the time“ and „Diversity of the nature“ from the educational section „The man and his world“. In the practical part you can find the methodical guide for teachers. They are intended for multimedia projects called „Village Křečovice“ and „Family of Mistr Josef Suk“, aimed for 4th and 5t grade of the primary schools. There are themes and ideas suggesting how to work with the projects.

10 Seznam použité literatury

Bělohávek Miloslav Dr., Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, (IV) Západní Čechy, zpracoval kolektiv autorů, vydání I. Praha 1985, celkem 526 str., 25-048-85

Činátl Kamil, Jaroslav Pinkas a kolektiv, Dějiny ve filmu: film ve výuce dějepisu , 1. vydání, 2014, celkem 249 stran, ISBN 978-80-87912-11-9

Habart Čeněk, Sedlčansko, Sedlecko a Voticko, díl II., 1928, celkem 520 stran, 2. vydání, ISBN 80-901509-6-9

Charvát Jaroslav, Podblanicko proti okupantům, Benešov u Prahy 1966, str. 64,65, celkem 316 stran, 21061940.53

Kárník Zdeněk, Památky středních Čech, 1. vydání 1985, celkem 315 stran, ISBN 42-006-85

Kratochvíl Zdeněk Dr., Sedlčanský kalendář 1993, 109 str., vytiskla tiskárna Sedlčany

Kulvejt Pravoslav, Základní devítiletá škola 1.-5. p. ročník v Křečovicích - kronika, celkem 402 stran

Kuna Milan, Osobnosti české hudby, celkem 64 str., ISBN 978-80-253-1274-2, 2. vydání, 2011

Petráň Josef, Příběh Ouběnic v podblanické krajině (do roku 1918), ISBN 80-902115-9-3, vydání první, 23.8.2000, Praha 5, celkem 209 stran

Pičman Otomar, Lidská tvář Josefa Suka, celkem 117 str., vydalo město Benešov 2002, ISBN-80-238-9678-4

Pouzar Jaroslav, Podblanickou minulostí, Kapitoly z historie Vlašimi a okolí, celkem 176 stran, IBN 908.437.115

Procházka Boris, Přívětivá krajina Josefa Suka, celkem 160 str., rok vydání 1982

Šmerák Václav, Almanach, ohlédnutí 1942-2012, text: ukázky kronik, dobového tisku, vzpomínky pamětníků, Krňany, Neveklov 2012, celkem 207 stran, ISBN 978-80-260-2783-6

Toufar Pavel, Záhadné Sedlčansko - Tajemnou českou krajinou, celkem 269 str., ISBN 80-86231-27-5

Tywoniak Jiří, Historické památky okresu Benešov, 1985, celkem 54 stran, ISBN 10210-85

Tywoniak Jiří, Léta okupace na Benešovsku I. (1939-1942), celkem 26 str., vydalo okresní muzeum v Benešově 1987

Tywoniak Jiří, Podblanické rebelie, 1994, celkem 186 stran, ISBN 80-85391-24-4.

Voborník Bohumil, Povídáme si o hudebních skladatelích, 116 str., ISBN 80-238-3640-4, 1. vydání 1999

Vlastivědný sborník Podbrdsko, svazek 15, Sedlčanský sborník 2, vydal Okresní archiv a Okresní muzeum Příbram, rok vydání 1979

Střípky z historie Křečovic, vydal Obecní úřad v Křečovicích v roce 2000, celkem 112 stran

Sedlčanský kraj, číslo 39/ročník 22, 19/10/2011

11 Přílohy

11.1 Obrázky

Obr. 1: Křečovický kostel na přelomu 18. a 19. století

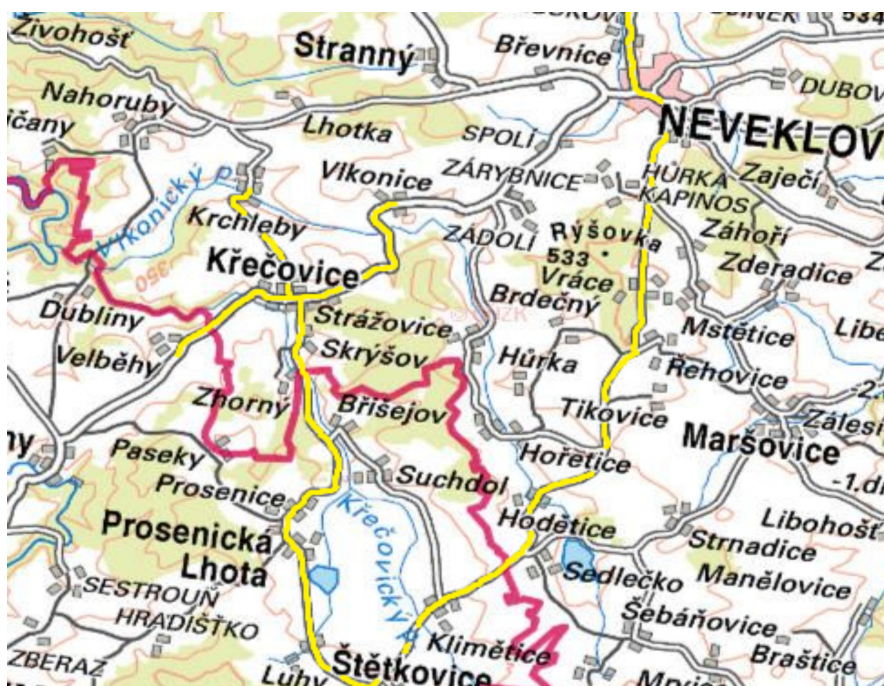
Zdroj: www.farnostkrecovice.cz/static5/krecovice

Obr. 2: Náhrobek Josefa Lipovského

Zdroj: www.prostor-ad.cz/pruvodce/pjih/krecovice/krecovice.htm

Obr. 3: Kam vedly silnice z Křečovic za Josefa Suka – (žlutě zvýrazněné)

Zdroj: výřez mapy

sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz/marushka/default.aspx?themeid=3&MarExtent=-990320.44597457629%20-1239836%20-346646.55402542371%20-923033&MarWindowName=Marushka

Obr. 4: Pomník na návsi

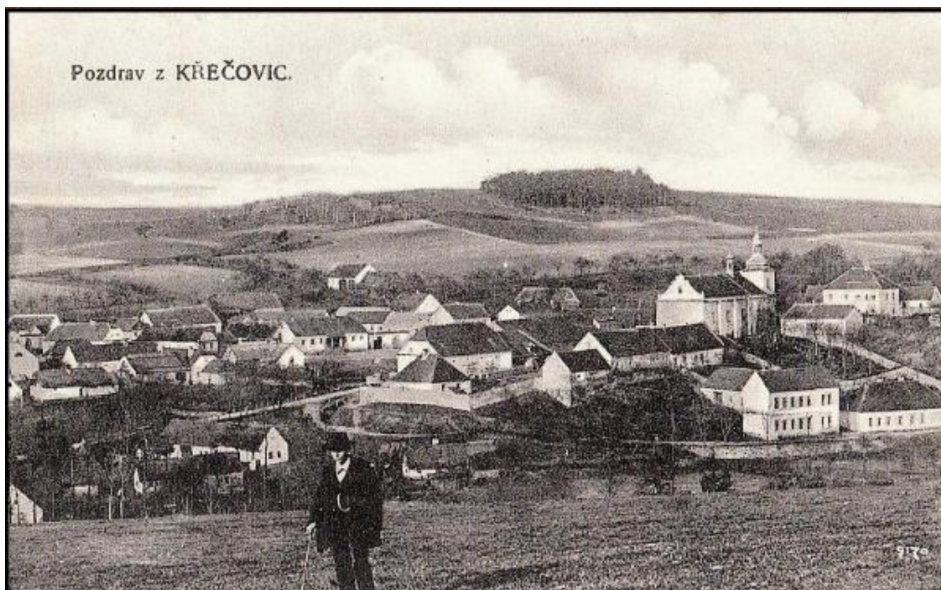
Zdroj: vlastní fotografie

Obr. 5: Pamětní deska na pomníku

Zdroj: vlastní fotografie

Obr. 6: Pohled na Křečovice v roce 1926

Zdroj: www.fotohistorie.cz/Stredocesky/Benesov/Krecovice/Default.aspx

Obr. 7: Škola za pana řídícího Josefa Suka

Zdroj: nascanovaná fotografie nacházející se ve škole

Obr. 8: Křečovická škola v roce 1920

Zdroj: nascanovaná fotografie nacházející se ve škole

Obr. 9: Nová patrová budova školy

Zdroj: Přivětivá krajina Josefa Suka, Boris Procházka, str. 24, celkem 160 str., rok vydání 1982, Praha, 02-214-82

Obr. 10: Cesta ke škole

Zdroj: Přivětivá krajina Josefa Suka, Boris Procházka, str. 23, celkem 160 str., rok vydání 1982

Obr. 11 : Základní škola Křečovice

Zdroj: www.obec-krecovice.cz/

Obr. 12: Současný vzhled školy

Zdroj: vlastní fotografie

Obr. 13: Pan řídící Josef Suk

*Zdroj: Stríčky z historie Křečovic,
vydal Obecní úřad v Křečovicích v roce 2000
str. 24, celkem 112 str:*

Obr. 14: S manželkou Emilkou, synem a snachou

Zdroj: josefsuk.czweb.org/fotogalerie.html

Obr. 15: Byt pro učitele

Zdroj: www.prostor-ad.cz/pruvodce/pjih/krecovice/suk.htm

Obr. 16: Vilka pro syna Josefa

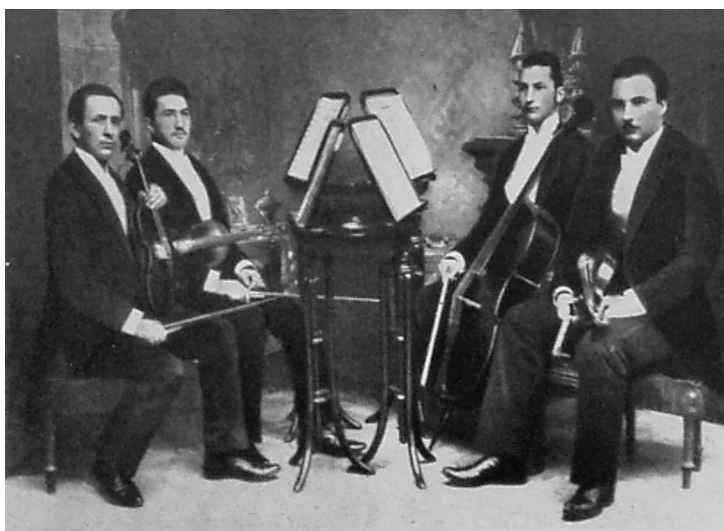
Zdroj: Přivětivá krajina Josefa Suka, Boris Procházka, str. 132, celkem 160 str., rok vydání 1982

Obr. 17: Josef Suk v osmi letech

Zdroj: josefsuk.czweb.org/fotogalerie.html

Obr. 18 : České kvarteto:

Hoffmann, Suk, Berger, Nedbal

Zdroj: josefsuk.czweb.org/fotogalerie.html

Obr. 19 : Otýlie Dvořáková – Suková

Zdroj: josefsuk.czweb.org/fotogalerie.html

Obr. 20 : Hudební skladatel Josef Suk

Zdroj: josefsuk.czweb.org/fotogalerie.html

Obr. 21 Sukova usedlost v Křečovicích

Zdroj: Přívětivá krajina Josefa Suka, Boris Procházka, str. 128, celkem 160 str., rok vydání 1982

Obr. 22: Sukův hrob v Křečovicích

Zdroj: www.prostor-ad.cz/pruvodce/pjih/krecovice/suk.htm

Obr. 23 : Houslista Josef Suk

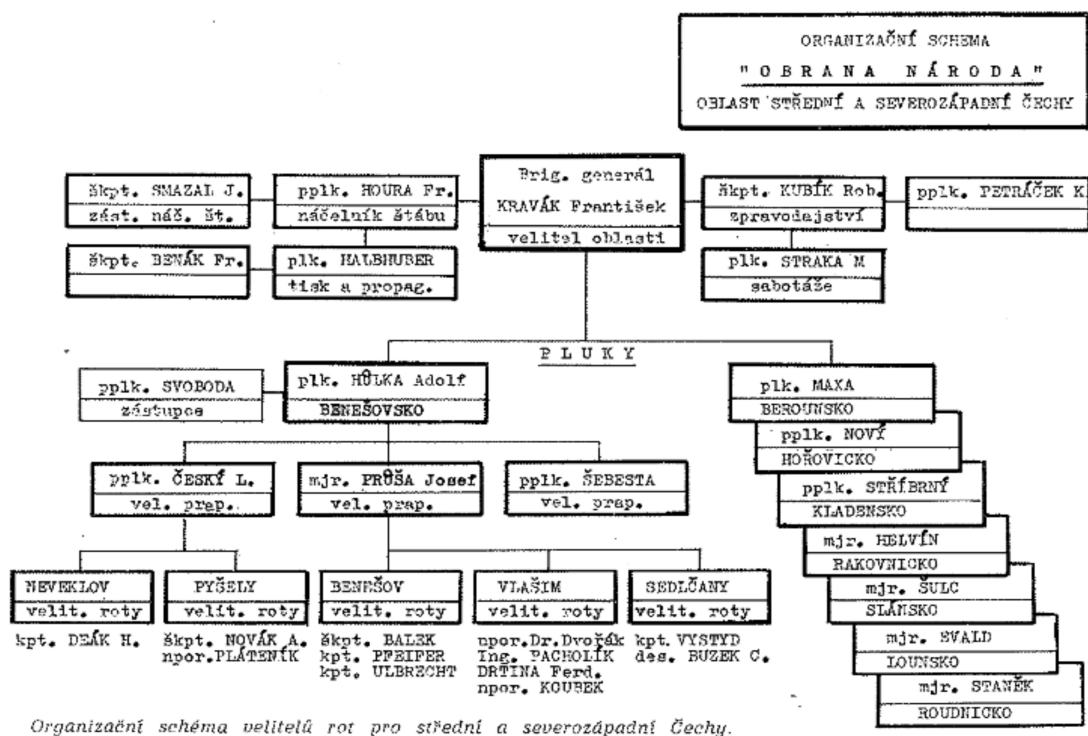
Zdroj: www.stirin.info/mistr-josef-suk/

Obr. 24 : Řád čestné legie

Zdroj: forum.valka.cz/topic/view/33022#163327

Obr. 25: Organizační schéma Obrany národa

Zdroj: *Léta okupace na Benešovsku I. (1939 – 1942), Jiří Tywoniak, str. 15, celkem 27 str., rok vydání 1987*

Obr. 26 : Ludvík Český

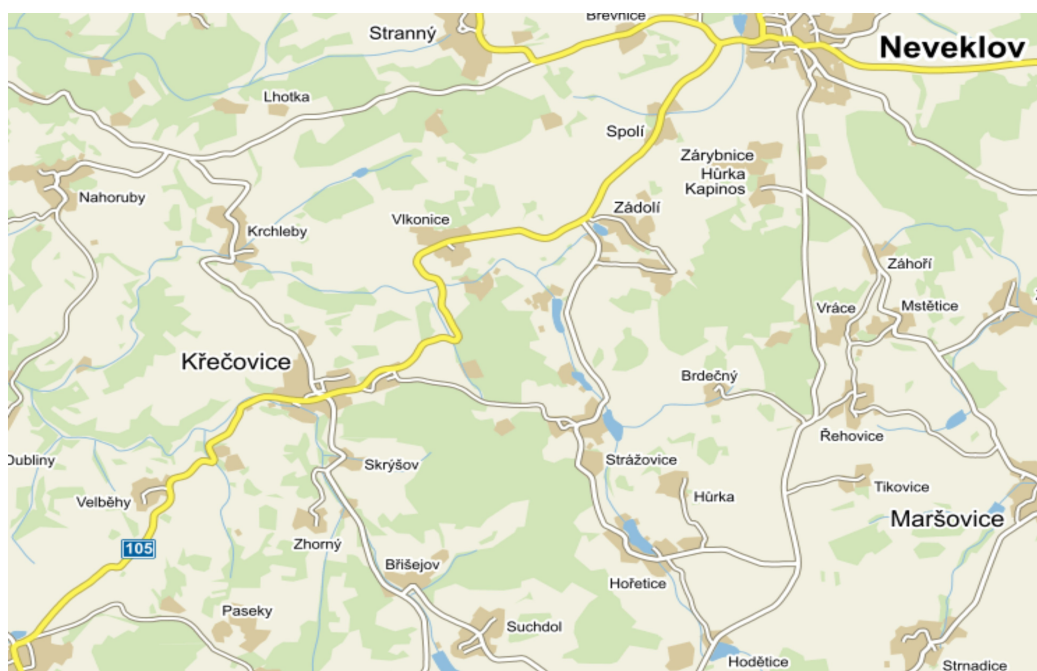
Zdroj: *Léta okupace na Benešovsku I. (1939 – 1942), Jiří Tywoniak, str. 13, celkem 27 str., rok vydání 1987*

Obr. 27: Úmrtí členů Obrany národa

Zdroj: www.codyprint.cz/obrana/vice_kravak.html

Obr. 28: Silnice z Křečovic

Zdroj: výřez mapy: www.mapy.cz/zakladni?x=14.5033264&y=49.7232585&z=13

Obr. 29: JZD Mír Neveklov

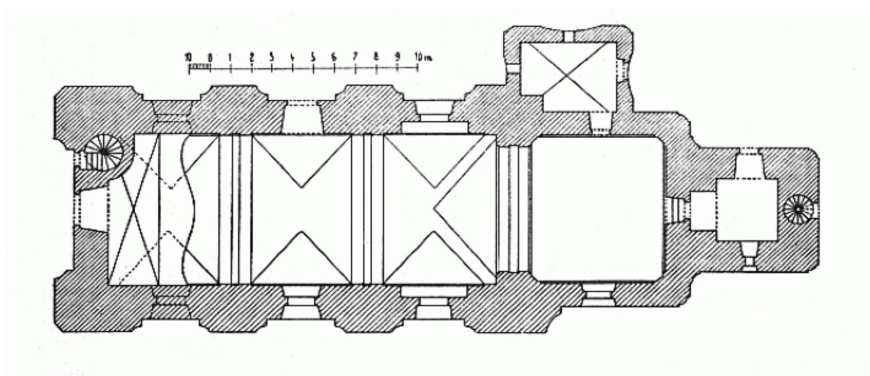
Zdroj: cestovani.idnes.cz/foto.aspx?r=po-cesku&foto1=TOM1e600b_krecovice_27.jpg

Obr. 30: Kostel sv. Lukáše

Zdroj: www.prostor-ad.cz/pruvodce/pjih/krecovice/krecovice.htm

Obr. 31: Půdorys kostela

Zdroj: www.prostor-ad.cz/pruvodce/pjih/krecovice/krecovice.htm

Obr. 32: Plastika slunečního boha

Zdroj: www.prostor-ad.cz/pruvodce/pjih/krecovice/krecovice.htm

Obr. 33: Vstupní brána

Zdroj: www.prostor-ad.cz/pruvodce/pjih/krecovice/krecovice.htm

Obr. 34: Pan farář - Alois Dostál

Zdroj: www.uvalsko.cz/2014/10/farar-spisovatel-alois-dostal.html

Obr. 35: Kostel sv. Lukáše

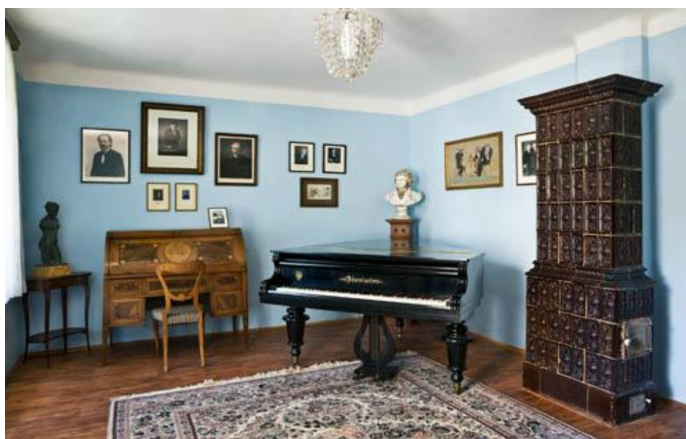
Zdroj: www.prostor-ad.cz/pruvodce/pjih/krecovice/krecovice.htm

Obr. 36: Památník Josefa Suka

Zdroj: www.nm.cz/Ceske-muzeum-hudby/Expozice-CMH/Pamatnik-Josefa-Suka.html

Obr. 37: Interiér památníku

Zdroj: www.nm.cz/Ceske-muzeum-hudby/Expozice-CMH/Pamatnik-Josefa-Suka.html

Obr. 38: Rodná světnička Mistra Josefa Suka

Zdroj: Přivětivá krajina Josefa Suka, Boris Procházka, str. 25, celkem 160 str., rok vydání 1982

Obr. 39: Alej Josefa Suka

Zdroj: tourist.posazavi.com/cz/article.asp?article_id=4239

Obr. 40: Mohyla Josefa Suka

Zdroj: www.prostor-ad.cz/pruvodce/pjih/krecovice/krecovice.htm

Obr. 41: Sdružení obcí Benešov

SO ORP BENEŠOV
(stav k 1. 1. 2014)

Zdroj: www.czso.cz/xs/redakce.nsf/i/2101_so_orp_benesov

Obr. 42: Křečovický potok

Zdroj: [geolocation.ws/v/W/File%3ANatural%20monument%20Krecovicky%20potok%20\(22\).jpg/-/en](http://geolocation.ws/v/W/File%3ANatural%20monument%20Krecovicky%20potok%20(22).jpg/-/en)

Obr. 43: Křečovický mlýn

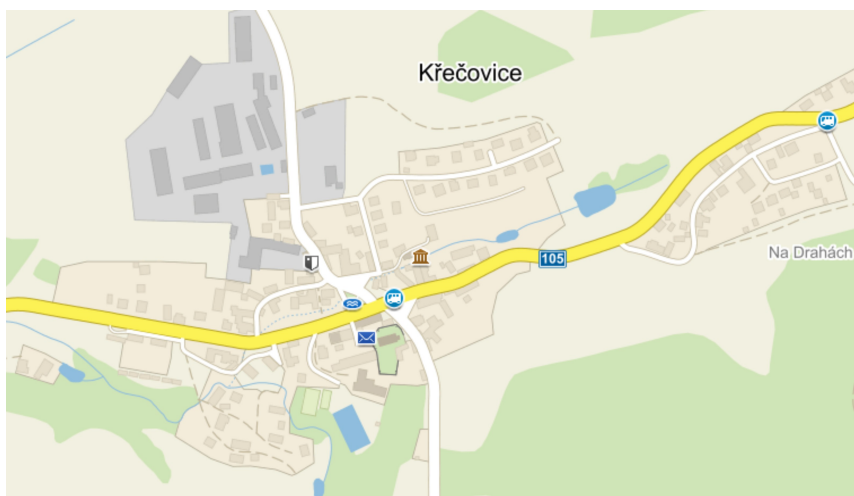

Zdroj: vodnimlyny.cz/mlyny/mlyn/693-krecovicky-mlyn

Obr. 44: Pohled na mlýn ze severu

Obr. 45: Mapa Křečovic – vodní nádrže

Zdroj: výřez mapy: www.mapy.cz/zakladni?x=14.4772124&y=49.7212193&z=16

Obr. 46: Pošta Křečovice

Zdroj: vlastní fotografie

Obr. 47: Pohostinství na návsi

Zdroj: vlastní fotografie

Obr. 48: Prodejna potravin paní Průšové

Zdroj: vlastní fotografie

Obr. 49-54: Záběry z filmu – Vesničko má středisková

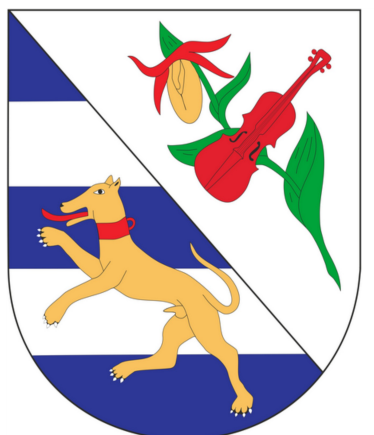
Zdroj: www.filmovamista.cz/130-Vesnicko-ma-strediskova

Obr. 55-58: Záběry z filmu – Není sirotek jako sirotek

Zdroj: www.filmovamista.cz/2763-Neni-sirotek-jako-sirotek

Obr. 59: Znak obce Křečovice

Zdroj: www.obec-krecovice.cz/old/VIZITKA_SOUBORY/PLNY_ZNAK.PNG

11.2 Slidy projektů

Slide č. 1 – Obec Křečovice

Slide č. 2 – Obec Křečovice

Slide č. 3 – Obec Křečovice

Slide č. 4 – Obec Křečovice

Rodná světnička Josefa Suka

Nachází se v Základní škole Josefa Suka a mateřské škole Křečovice.

Působil zde otec Mistra Josefa Suka (pan řídící Josef Suk):

- 1846 podučitel Matěje Českého
- 1855 jediný učitel školy
- 1865 řídící učitel, nastěhoval se do nového bytu vedle staré školy
- 1874 narození Mistra Josefa Suka
- 1895 odchod do pense

1913 pohřben na křečovickém hřbitově

Slide č. 5 – Obec Křečovice

Kostel svatého Lukáše

Křečovičtí rytíři - zakladatelé kostela

sv. Lukáš - patron

1846 - pan řídící Josef Suk - ředitel kůru

1852 - samostatná farnost

1935 - úmrtí Mistra Josefa Suka - náhrobek na křečovickém hřbitově

1947 - slavnost Sukovy Křečovice

Slide č. 6 – Obec Křečovice

Pomník na návsi

8. květen 1921

památka padlých vojáků v I. sv. válce

výstavbu zajistila obec

finanční příspěvek místního divadelního spolku

1. sv. válka - 1914 - 1918

vystěhování obce

28. říjen 1918 - samostatné Československo

Slide č. 7 – Obec Křečovice

Památník Josefa Suka

vilka Mistra Josefa Suka

nechal ji postavit pan řídící J. Suk

1935 - úmrtí hudebního skladatele J. S

jeho syn vytvořil z tohoto místa památník

správa tohoto místa - Muzeum A. Dvořáka

Růžena Suková - manželka Ing. Suka,

- strážkyně muzea

Slide č. 8 – Obec Křečovice

Sukova alej

3. duben 1938 - výsadba aleje

souvislost s 20. výročím vzniku ČSR

na kamenech názvy děl Mistra Josefa Suka

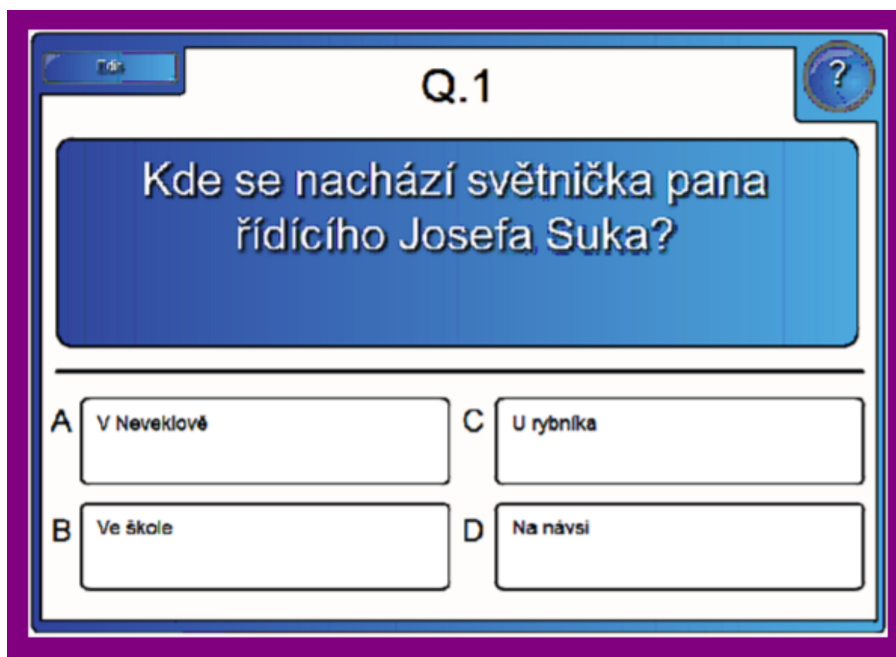
25. květen 1940 - mohyla J. Suka

na místě kde rád sedával

nápis: "Hudba je tolik jako modlitba"

Slide č. 9 – Obec Křečovice

Q.1

Kde se nachází světnička pana řídícího Josefa Suka?

A V Neveklově C U rybníka

B Ve škole D Na návsi

Slide č. 10 – Obec Křečovice

Proč vznikl na návsi pomník?

V jakém roce zemřel hudební skladatel Josef Suk?

V jakých letech proběhla 1. světová válka?

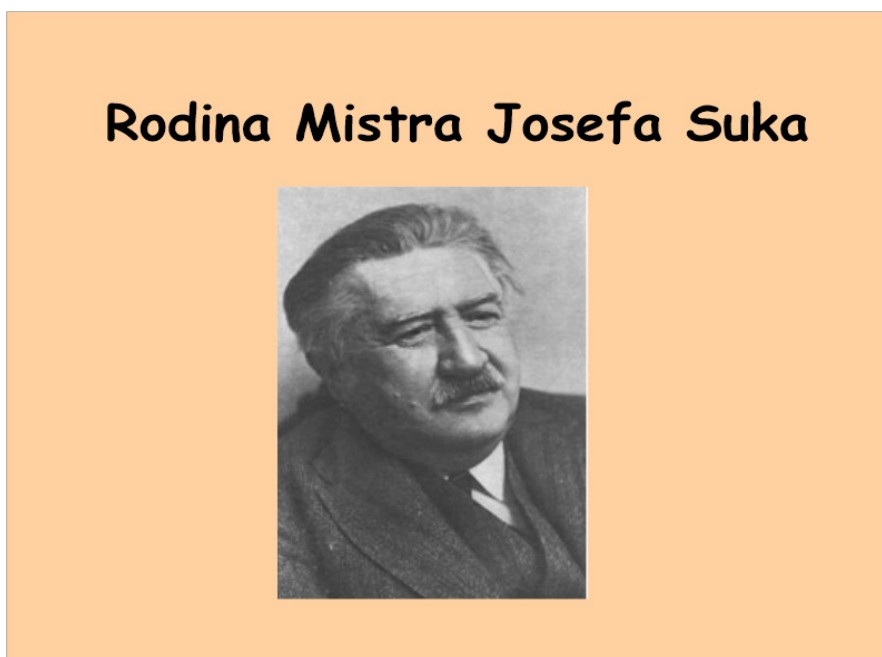
Ze které budovy v Křečovicích bylo zřízeno muzeum?

Co je postaveno na konci Sukovy aleje?

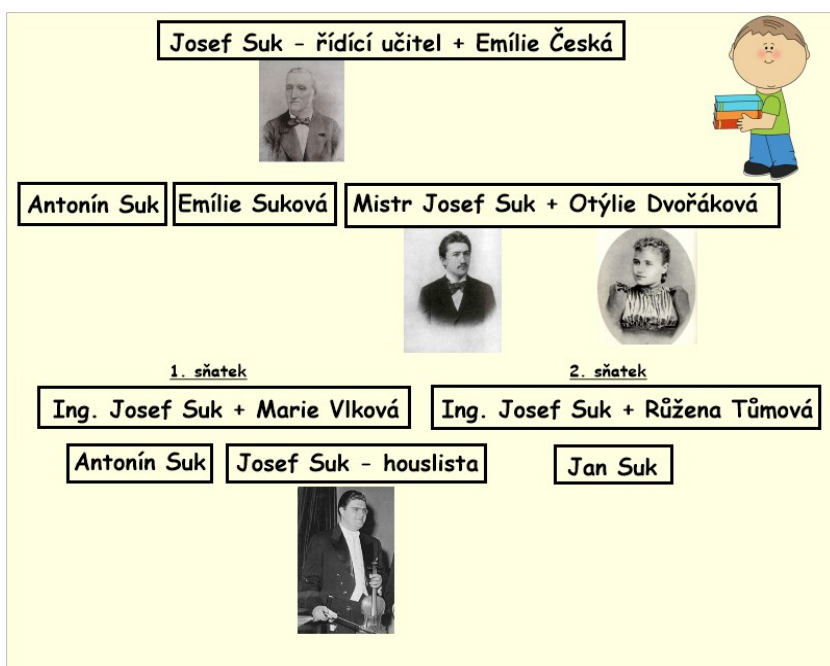
Slide č. 11 – Obec Křečovice

Slide č. 12 – Rodina Mistra Josefa Suka

Slide č. 13 – Rodina Mistra Josefa Suka

Slide č. 14 – Rodina Mistra Josefa Suka

Josef Suk - řídící učitel

* 9. září 1827 Neustupov u Votic

1846 ředitel kůru v kostele sv. Lukáše
1855 ustanoven učitelem
1865 řídící křečovické školy
děti: Antonín, Emílie, Josef
pro Josefa nechal postavit vilku
(dnes památník)

† 14. květen 1913 Křečovice

Slide č. 15 – Rodina Mistra Josefa Suka

Mistr Josef Suk

* 4. 1. 1874 Křečovice

studoval v Praze hru na housle
ovlivněn učitelem skladby A. Dvořákem
člen Českého kvarteta
manželka Otýlie Dvořáková - dcera A. Dvořáka
syn Josef
od roku 1899 významný hudební skladatel
hudba k Zeyerově pohádce Radúz a Mahulena
dílo: Asrael, Pohádka léta, Zrání, Epilog
1922 profesor skladby na pražské konzervatoři

† 29. 5. 1935 Benešov,
pohřben v Křečovicích

Slide č. 16 – Rodina Mistra Josefa Suka

Ing. Josef Suk

1901 - 1951
jediný syn hudebního skladatele J. Suka
vystudoval zemědělské inženýrství
1. manželka Marie, 2 děti: Antonín a Josef
po smrti otce vytvořil z jeho vily památník
2. manželka Růžena Tůmová - syn Jan

Slide č. 17 – Rodina Mistra Josefa Suka

Josef Suk - houslista

1929 - 2011
syn Ing. Josefa Suka a Marie Vlkové
bratr Antonín Suk
nevlastní bratr Jan Suk, matka Růžena Tůmová

studoval hru na housle
sólista České filharmonie
člen Pražského kvarteta
založil Sukovo trio
slavnost Sukovy Křečovice v kostele sv. Lukáše

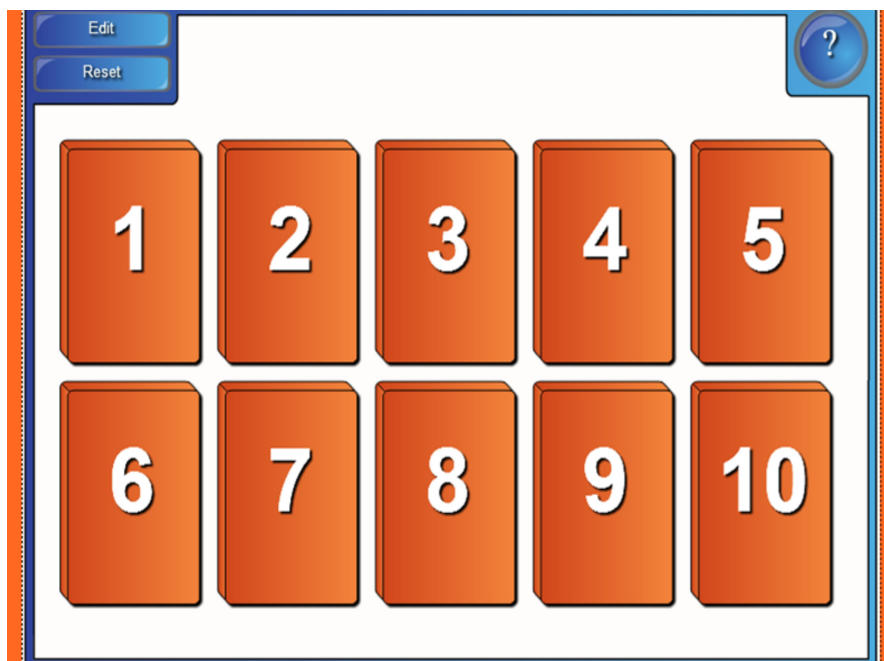
Slide č. 18 – Rodina Mistra Josefa Suka

Edit Check Reset Solve ?

Pan řídící ... Mistr Jose ...

Slide č. 19 – Rodina Mistra Josefa Suka

Slide č. 20 – Rodina Mistra Josefa Suka

